

ΝΕΑ

ΗΜΕΡΑ

Ἐκδίδεται ἅπαξ τῆς ἑβδο.

Τιμὴ ἑτησίᾳ συνδρομῆς.

Ἐν Ἀθῆναις εὐροβία 16
Ἐν πάσαις ταῖς λοιπαῖς χώραις φράγκα 40

Αἱ συνδρομαὶ πρέπει νὰ ληθῶσι τῇ 30 Ἰουνίου ἢ 31 Δεκεμβρίου (ἑ. ν.)

Προσφάτως, ἀγγέλαι καὶ διαφύλαξι δημοσιεύονται ἐν τῇ τετάρτῃ σελίδι ἀπὸ 30 σελ. κατὰ στίχον.

ΤΑ ΚΥΡΙΩΤΕΡΑ.

Ἐβδομαδιαία ἐπιθεώρησις. — Ἡ ἑλληνοβουλαικὴ ἐξίς. — Ἡ ἑλλάς καὶ Κρήνη. — Στρατός καὶ οἰκονομικὰ ἐν Ἰταλίᾳ. — Ὁ νέος στρατιωτικὸς νόμος ἐν Γερμανίᾳ. — Τὰ ἐν Ἑλλάδι. — Τελευταῖαι εἰδήσεις καὶ τηλεγραφήματα.

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

Ἐν Τεργεστῇ, 15/27 Ὀκτωβρίου.

Ἐάν ὑπῆρχεν ἀπερόλητος εὐρωπαϊκὴ γνώμη, κρίνεται τὰς διεθνέας ἐξέδρας, οὐκ ἔσχηματιμέναις προλήψεσι καὶ κατὰ τὰς συμπεριφορὰς τῶν πολιτικῶν συνδυασμῶν, ἀλλὰ κατ' ἀπολύτως ἀρχαῖς δικαίου, ἡ βουλαικὴ κυβερνήσις θὰ εἴη μόνον ἐκ τῆς δημοκρατίας τῶν ἐγγράφων, ἀπὸ προλήψεως τῆς διπλωματικῆς πρὸς τὴν Ἑλλάδα ῥήσεως. Ἡ δικαιοσύνη τοῦ Κ. Δραγοῦμι ἀπὸ 13/25 Ἰουλίου, εἶναι μὲν συνταγματικὴ μετὰ τὴν σοβαρότητα, ἣν διὰ φιλολογίας πρὸς τὰς ἀπαντήσεις τῶν βουλευτῶν οἰκονομικῶν, ἐλέγχει ὁμῶς συνάμα εὐλαϊκῶς διαλλακτικὴν διάθεσιν, προτείνουσα τὴν διευθέτησιν τῆς ἐξέδρας δι' ἀπ' εὐθείας συμβιβασμῶν τῶν δύο κυβερνήσεων ἢ διὰ διμερείας. Ὡς ἀποδείξει τὸ ἀναιμωσύνητος δικαιοφάνεια τοῦ ἑλληνικοῦ δημοσίου ἐπὶ τῇ περιστάσει τοῦ Βουγγαλίου Ζάππα προσάγεται ὅτι αὐτὴ ἡ βουλαικὴ κυβερνήσις ἀνεγνώρισε αὐτὴ ἐπὶ 27 συνεξῆς ἡμέρας, ἡ δὲ παραπομπὴ εἰς τὰ βουλευτικὰ δικαστήρια ἀποκρούσας, ἐπὶ λόγῳ οὐκ ἀδύνατον ἀνὰ μέρους δύο κρατῶν δὲν δύναται νὰ κινήσῃ ὑπὸ τῶν δικαστηρίων ἐνὸς ἐξ αὐτῶν. Ἡ δικαιοσύνη αὐτῇ ἐρερε τύπον τελευταίου, διότι ῥητῶς ἐλέγεν ὁ Κ. Δραγοῦμις διὰ ἀπαιτήσεως «solenellement et pour la dernière fois» εἰς τοὺς ὑπουργοὺς τοῦ βασιλέως Καρόλου Καὶ ὅμως ἡ βουλαικὴ κυβερνήσις ἀνέκρινε καὶ ν' ἀπάντησιν τῇ ὑστάτῃ ταύτῃ ἐπικλήσει φιλίας κυβερνήσεως, δις δ' ὁ Κ. Παπαρρηγόπουλος ἠναγκάσθη νὰ ζητήσῃ ἐγγράφους ἀπάντησιν, δηλωσὰς τὴν δευτέραν προῶν διὰ τὴν ἐξελαβάναν εἰς ἀντίθεσιν καὶ τὴν σιωπὴν. Τέλος τῇ 22/4 Ὀκτωβρίου ὁ βουλαικὸς ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν ἠρώδεσεν ν' ἀπάντησιν, ἀλλ' ἡ ἀπάντησις τοῦ ἐλαβε μάλινον ἐριστικὸν ἄρθρον ἐφημερίδος, ἡ σοβαρὸν διπλωματικὸν ἐγγράφον. Σκώπτει τὸν Κ. Παπαρρηγόπουλον ὅς ἴσως ἀνυπόμονον, ζητεῖ δὲ τὴν ἀδυναμίαν ν' ἀποκαλέσῃ καὶ μὴ λογικὴν τὴν πρόστασιν τοῦ Κ. Δραγοῦμι. Ἡ ἑλληνικὴ κυβερνήσις καταγγέλλεται ὡς ἀσυνεπὴς πρὸς ἐκείνην, διότι ὤφειλε κατ' ἀρχὰς ἀνεγνώρισε τὴν ἀρμοδιότητα τῶν βουλαικῶν δικαστηρίων, διὰ τοῦτο δὲ τὸ καὶνὸν ἐν τῷ διεθνῇ δικαίῳ δόγμα, ὅτι δὲν ἐπιτρέπεται εἰς κυβερνήσεις νὰ ἔχουσιν κτήματα ἐν ξέναις χώραις. Τὸ μόνον ὅπου οὐκ εὐλογώμεν ἐπιχειρήματα τῆς βουλαικῆς δικαιοφάνειας εἶναι ὅτι εἰς τὰς διεθνέας ἐξέδρας, ὡς αἱ ἀξιότητες δὲν εἶναι δυνατόν νὰ κρίνῃται διὰ διαπραγματεύσεων τῶν δύο κυβερνήσεων. Ὅπως δὲ μετὰ τοιαύτην ἀπάντησιν, ἡ παράστασις τῶν συνεξῆς δὲν εἶχε πλέον σκοπὸν, καὶ τῇ 3/15 Ὀκτωβρίου ὁ Κ. Παπαρρηγόπουλος ἀνεκρίνωσε τὴν ῥῆσιν τῶν διπλωματικῶν σχέσεων, ἀποκρούσας καὶ πάλιν τὰς ἀδικίας ἀξιώσεις τῆς βουλαικῆς κυβερνήσεως καὶ αἰτιάσας τὴν «κακοβουλίαν» τῆς. Ἐκτοτε ἡ ἑλληνικὴ κυβερνήσις ἀπῆλθον ἐκ τῆς ἐξέδρας ἐκείνης, ὡς ἀντιφάσις τῆς ἀντιφάσεως. Ἐξελίχθησαν οὖν οἱ λόγοι, ἐξ ὧν ὠρύθη, καὶ προσπαθούσαν νὰ δώσῃ εἰς τὸ ζήτημα τὸν γενικώτερον χαρακτῆρα, ὃν εἶχε πράγματι, ἀπὸ ἀπειλοῦνται, οὐ μόνον τὰ ἑλληνικά, ἀλλὰ καὶ πάντα τὰ ἐν βουλαικῇ εὐρωπαϊκῇ συμπεριφορᾷ. Δυστυχῶς εἶναι ἥσιστα πιθανόν ὅτι ἡ ἐπικλήσις δὲ εὐρὴ τὴν εὐχόκα. Τὸ ἀπάνισμα τῶν κρίσεων τοῦ εὐρωπαϊκοῦ τύπου, ὅπου δημοσιεύονται κατωτέρω, ἀποδεικνύει ὅπως ἐστὶν ἐστραβωθῆναι ἡ εὐρωπαϊκὴ κρίσις. Σὺν ἄλλοις πιστεύεται ὅτι ἡ βουλαικὴ κυβερνήσις δὲν ἔχειται ἐξ ἰδιωφελείας καὶ τὴν περιστάσει τοῦ Ζάππα ἀμφοτεροῦ ἐπὶ τὴν ἑπιτροπὴν τῶν Ὀλυμπίων, ὅπως παραδοσὴν αὐτῇ μὲχρι τοῦ τελευταίου ὁλοῦ εἰς τοὺς συγγενεῖς. Ὁ Κ. Τρικούπης δυνεῖται εἰς προβλῆς εἰς τὴν ῥῆσιν, ὅπως ἀποστρέψῃ τὴν προσοχὴν ἀπὸ τῆς ἀθλιότητος τῶν ἐν Ἑλλάδι πραγμάτων, ἡ ὅπως ἐξυμνήσῃ τὴν σχέσιν τῆς ῥωσσίας, ἡ δὲ περὶ τῆς διατηρήσεως πρὸς τὴν οὕτω διηρησμένην πολλῶν κινδυνώδεσται ἐξιδίαι μείζονων κρατῶν, ἀποκρούσας ἐκ τερατώδους αὐθάδειας. Χαρακτηριστικὸν τῶν διαθέσεων τῆς κοινῆς γνώμης καὶ τῶν ἐν τοῖς παρασκήνιοις ἐνεργειῶν εἶναι ὅτι ἡ γαλλικὴ «Ἐρ. τῶν Συζητήσεων», μία τῶν ἐλπίστων ἐφημερίδων, αἰτίνας ἀπεφάνθησαν ὑπὲρ τοῦ δικαίου τῆς Ἑλλάδος, ἐν νεωτέρῳ ἄρθρῳ προσπαθεῖ νὰ κολάσῃ τὰς πρώτας δηλώσεις καὶ εὐρίσκει τὰ ἐπιχειρήματα τοῦ Κ. Δαγοῦμι «ὡς βασιμὰ», διατυπώσας δὲ μόνον ἐπιφυλάξεις ὡς πρὸς τοὺς τύπους. Ἐπὶ τοιαύτοις ὁμοίαις εἶναι ἡ προσδοκία ὅτι ἡ ἐξίς δὲ περὶ τῆς ἐξελίξεως διὰ ἐξελίξεως, ὡς ἀποδείξει τὸ ἐπὶ τῇ ἐξελίξεως διὰ ἐξελίξεως ἀντικειμένου. Τέσσαρες ἐκ τῶν μεγάλων δυνάμεων δὲν θέλουσιν ἐκ πολιτικῶν λόγων νὰ διασπασθῶσι τὴν βουλαικὴν χάριν τῆς Ἑλλάδος, αἱ δὲ ἄλλαι δύο ἀποκρούσας πᾶν τὸ δυνάμεων νὰ παροῦσιν τὴν εὐρωπαϊκὴν ἀντίθεσιν. Ἐν τοιαύτῃ θέσει πραγμάτων ἡ διπλωματικὴ ῥῆσις ἀνεκρίνωσε μὲν πρὸς στιγμὴν τὴν εὐλόγως ἐξεγερθεῖσαν ἐθνικὴν φιλοτιμίαν τῶν Ἑλλήνων, ἀλλὰ ὅμως θετικώτερα πορίσματα δὲν ὀφείλονται. Ἡ ὑπόθεσις τῆς κληρονομίας Ζάππα δὲ διεξάγῃ καὶ μετὰ τὴν ῥῆσιν ὡς θὰ διεξήγετο ἀνεῖς αὐτῆς καὶ ἡ μετὰ τὴν μελετηθεῖσα δήμευσις θὰ προσλάβῃ τοὺς τύπους νομίμου κυρώσεως, ἡ δὲ Ἑλλάς ἂν ἀναγκασθῇ ὅπως ἡ βουλαικὴ ν' ἀποδεχθῇ τὸ τετελεσμένον γεγονός, ὡς ἀπεδείχθη τὸσούτοις ἄλλοις σπετερισμοῖς ἑλληνικῶν χρημάτων καὶ ἑλληνικῶν χωρῶν. Εἰς τὰς ἀπώτερας ταύτας ἀποφάσεις ἀποβλέψαντες, ἐξεργάσασιν ἐνδοιασμοὺς περὶ τὴν λυσιτελίαν τοῦ ἔκρου μέτρου, εἰς ὃ προέβη ἡ ἑλληνικὴ κυβερνήσις, καίπερ δὲ συμμεριζόμενοι πληρότητα τὴν ἐπὶ τῇ διαγωγῇ τῆς βουλαικῆς ἀγανάκτησιν, νομίζομεν ὅτι καὶ νῦν διὰ μετρίως ἐπιείκους διασώσεως τῆς ἀπειλούμενης ἑλληνικῆς περιουσίας θὰ παρεῖχον ἴσως ἡ ἀποδοχὴ τῆς ἀρμοδιότητος τῶν βουλαικῶν δικαστηρίων, ἀλλὰ μετὰ προηγουμένην πρὸς τοὺς συγγενεῖς συνεννόησιν, ἀποκαλύπτουσιν τὴν ἀρπακτικὴν διάθεσιν τῆς βουλαικῆς κυβερνήσεως ἐν ὅλῃ αὐτῇ τῇ γυμνασίᾳ.

Η ΕΛΛΗΝΟΡΡΩΜΑΝΙΚΗ ΕΞΙΣ.

Ὁ «Ν. Ἐλ. Τύπος» τῆς Βιέννης μένει πιστὸς εἰς ἀρχαῖας μισελληνικὰς παραδόσεις καὶ ἐμπορεῖ νὰ καυχῇ ὅτι ἐδημοσίευσεν ἐν πλήρει τῆς ὑποθέσεως ἀγνοίᾳ, τὸ μολιθροῦσεν ἄρθρον καὶ περὶ τῆς ἑλληνοβουλαικῆς ἐξέδρας. «Ἐνεκεν μίαις ἀμφοτεροῦς κληρονομίαις (ἐγγράφ) δι-

ἐρρήξεν ἡ Ἑλλάς τὰς πρὸς τὴν βουλαικὴν διπλωματικὰς σχέσεις. Ἡ ἑλλήνιστις ὀνόματι Κωνσταντίνος Ζάππας, ἀπέθανεν ἐν βουλαικῇ ἀνεία διαθήκῃ (1) ἀφ' ἧς «μεγάλῃ» περὶ τὴν βουλαικὴν, συγγενεῖν καὶ τὸ πλεῖστον ἐκ κτημάτων, παρουστασθῆσαν δὲ διάφοροι ἀπαιτήται. παραπεμφθέντες εἰς τὰ βουλαικὰ δικαστήρια. Ἀλλ' ἐνὶ τῇ δίκῃ ἦτον ἐνώπιον αὐτῶν ἐκπεριεχόμενα, ἡ ἑλλήνιστις κληρονομία, ὅπως μετὰ τὴν ἐξέδραν εἰς αὐτὴν ἡ κληρονομία, ἐπειδὴ δ' ἡ βουλαικὴ κυβερνήσις ἠγνώθη ν' ἀποδεχθῇ τὴν ἀξίωσιν ταύτην, οἱ ἐν Ἀθήναις κατέφυγον εἰς τὸ δικαστικὸν τῶν διπλωματικῶν μέσων, ὅσα ἐπιτρέπει τὸ διεθνὲς δικαίον ἐν εἰρήνῃ, ἀνακαλέσαντες τὸν Ἑλληνα πρέσβυν καὶ τοὺς πρὸξένους αὐτῇ εἶναι ἐν περὶ τῆς ἑλλήνιστις πρὸς τὴν βουλαικὴν διπλωματικὴν ἐπιδόσειν, ὅσα διεδραματίσθησαν ἐπ' ἐσχάτων. Καὶ νῦν αἱ μεγάλαι δυνάμεις θὰ ἐνοχληθῶσιν ἐκπεριεχόμενα διὰ δικαιοσύνης τῶν πραγμάτων γνῶσις. Ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ὑποβλήθῃ πλῆρες τὸ ὅλον, πολιτικὰς συζητήσεις θὰ προκύψῃ, οὐκ ἡ οὐσία, ἀλλ' ὁ τύπος. Ἡ ἑλληνικὴ κυβερνήσις, μετενεγκούσα τὴν νομικὴν ἀριστοτέλειαν εἰς τὸ διπλωματικὸν πεδόν, ἔδωκεν εἰς τὴν ὑπόθεσιν σημασίαν πολλὰ μείζονα τῆς τοῦ χρηματικοῦ ποσοῦ, περὶ οὗ πρόκειται, δὲν δὲ νὰ ἐξετασθῇ ἐν δὲν ὠρύθη ἐκ πολιτικῶν λόγων πρὸς οὓς ἡ κληρονομία τοῦ Ζάππα εἰς ἡλικιωτῆτην διακρίνεται. Τὸ παράδοξον δὲν εἶναι ὅτι ἡ ἑλληνικὴ κυβερνήσις διετύπωνεν ἀξιώσεις ἐπὶ τῆς κληρονομίας, ἀλλ' ὅτι διεῖρε τὰς διπλωματικὰς σχέσεις, διότι αἱ ἀξιώσεις τῆς δὲν ἐγένοντο δεκταί. Εἶναι πρωτακόσους τοιαύτῃ διπλωματικῇ ῥῆσις ἀνὰ μέσον δύο κρατῶν, ἐπειδὴ δὲ τὸ αἷμα εἰς οὐδένα διατελεῖ ἀναλογίαν πρὸς τὸ αἷμα, δεικνύει λογικὴν εἶναι ἡ ὑπόνοια ὅτι ἡ ἑλληνικὴ κυβερνήσις ἀπέβλεψεν εἰς τὸ αἰτιατὸν μᾶλλον, ἢ εἰς τὸ αἷμα. Ἀπὸ τῆς ῥῆσις χρόνον ἐπιφύεται πάσης καταλήλῃ καὶ μὴ κατὰ λήλου ἀπορρήξῃ, ὅπως ὑποκινῇ ἐρίδας πρὸς τὰ βουλαικὰ κράτη καὶ σπείρῃ ζήλια, χαρακτηριστικὸν δ' εἶναι ὅτι ἐλέγει τὰ κράτη, τὰ μὴ ἀπολαύσαντα τῆς βουλαικῆς ἐμενείας. Δὲν παρήλαε πολὺς χρόνος, ἀπ' οὗτοῦ ὁ Κ. Τρικούπης, ἰδιωτεύων τότε, περιηγήθη τὰς χώρας τοῦ Αἰίου, ἐστραβῆς ἐν ταῖς πρωτοενοῦσιν αὐτῶν, ὡς σκοπὸν δὲ τὸ ταχεύειν τὸν ἀνεκρήρυξεν τὴν ἰδρυσιν βουλαικῆς δημοκρατίας. Ἐκτοτε ἐγένετο πάλιν δι' ὁποῦν βιαίαις μεταβολῇς πρωθυπουργός, ἀλλ' ἐν βραχεῖ, οὐ μόνον προεκάλεσεν ἐρίδα πρὸς τὴν βουλαικὴν, ἀλλ' ἐπέβλεπε καὶ εἰς ἀδικίαν ἀδικίᾳ τῶν διπλωματικῶν προσβολῶν τῇ βουλαικῇ. Ὑπάρχουσι μάλιστα συμπτώματα ἀποδεικνύοντα ὅτι ὑποβλήται καὶ τὸν πρόσφατον ἐπὶ τῆς Κρήτης ἀναβρασμὸν καὶ ἐξεγείρει τοὺς Στρατιώτας εἰς τὴν ἀντιφάσιν καὶ τὴν ἐπὶ τῇ ἐξελίξεως τῆς ἐξέδρας. Ὁ Κ. Τρικούπης, ἰδιωτεύων τότε, περιηγήθη τὰς χώρας τοῦ Αἰίου, ἐστραβῆς ἐν ταῖς πρωτοενοῦσιν αὐτῶν, ὡς σκοπὸν δὲ τὸ ταχεύειν τὸν ἀνεκρήρυξεν τὴν ἰδρυσιν βουλαικῆς δημοκρατίας. Ἐκτοτε ἐγένετο πάλιν δι' ὁποῦν βιαίαις μεταβολῇς πρωθυπουργός, ἀλλ' ἐν βραχεῖ, οὐ μόνον προεκάλεσεν ἐρίδα πρὸς τὴν βουλαικὴν, ἀλλ' ἐπέβλεπε καὶ εἰς ἀδικίαν ἀδικίᾳ τῶν διπλωματικῶν προσβολῶν τῇ βουλαικῇ. Ὑπάρχουσι μάλιστα συμπτώματα ἀποδεικνύοντα ὅτι ὑποβλήται καὶ τὸν πρόσφατον ἐπὶ τῆς Κρήτης ἀναβρασμὸν καὶ ἐξεγείρει τοὺς Στρατιώτας εἰς τὴν ἀντιφάσιν καὶ τὴν ἐπὶ τῇ ἐξελίξεως τῆς ἐξέδρας. Ὁ Κ. Τρικούπης, ἰδιωτεύων τότε, περιηγήθη τὰς χώρας τοῦ Αἰίου, ἐστραβῆς ἐν ταῖς πρωτοενοῦσιν αὐτῶν, ὡς σκοπὸν δὲ τὸ ταχεύειν τὸν ἀνεκρήρυξεν τὴν ἰδρυσιν βουλαικῆς δημοκρατίας. Ἐκτοτε ἐγένετο πάλιν δι' ὁποῦν βιαίαις μεταβολῇς πρωθυπουργός, ἀλλ' ἐν βραχεῖ, οὐ μόνον προεκάλεσεν ἐρίδα πρὸς τὴν βουλαικὴν, ἀλλ' ἐπέβλεπε καὶ εἰς ἀδικίαν ἀδικίᾳ τῶν διπλωματικῶν προσβολῶν τῇ βουλαικῇ. Ὑπάρχουσι μάλιστα συμπτώματα ἀποδεικνύοντα ὅτι ὑποβλήται καὶ τὸν πρόσφατον ἐπὶ τῆς Κρήτης ἀναβρασμὸν καὶ ἐξεγείρει τοὺς Στρατιώτας εἰς τὴν ἀντιφάσιν καὶ τὴν ἐπὶ τῇ ἐξελίξεως τῆς ἐξέδρας. Ὁ Κ. Τρικούπης, ἰδιωτεύων τότε, περιηγήθη τὰς χώρας τοῦ Αἰίου, ἐστραβῆς ἐν ταῖς πρωτοενοῦσιν αὐτῶν, ὡς σκοπὸν δὲ τὸ ταχεύειν τὸν ἀνεκρήρυξεν τὴν ἰδρυσιν βουλαικῆς δημοκρατίας. Ἐκτοτε ἐγένετο πάλιν δι' ὁποῦν βιαίαις μεταβολῇς πρωθυπουργός, ἀλλ' ἐν βραχεῖ, οὐ μόνον προεκάλεσεν ἐρίδα πρὸς τὴν βουλαικὴν, ἀλλ' ἐπέβλεπε καὶ εἰς ἀδικίαν ἀδικίᾳ τῶν διπλωματικῶν προσβολῶν τῇ βουλαικῇ. Ὑπάρχουσι μάλιστα συμπτώματα ἀποδεικνύοντα ὅτι ὑποβλήται καὶ τὸν πρόσφατον ἐπὶ τῆς Κρήτης ἀναβρασμὸν καὶ ἐξεγείρει τοὺς Στρατιώτας εἰς τὴν ἀντιφάσιν καὶ τὴν ἐπὶ τῇ ἐξελίξεως τῆς ἐξέδρας. Ὁ Κ. Τρικούπης, ἰδιωτεύων τότε, περιηγήθη τὰς χώρας τοῦ Αἰίου, ἐστραβῆς ἐν ταῖς πρωτοενοῦσιν αὐτῶν, ὡς σκοπὸν δὲ τὸ ταχεύειν τὸν ἀνεκρήρυξεν τὴν ἰδρυσιν βουλαικῆς δημοκρατίας. Ἐκτοτε ἐγένετο πάλιν δι' ὁποῦν βιαίαις μεταβολῇς πρωθυπουργός, ἀλλ' ἐν βραχεῖ, οὐ μόνον προεκάλεσεν ἐρίδα πρὸς τὴν βουλαικὴν, ἀλλ' ἐπέβλεπε καὶ εἰς ἀδικίαν ἀδικίᾳ τῶν διπλωματικῶν προσβολῶν τῇ βουλαικῇ. Ὑπάρχουσι μάλιστα συμπτώματα ἀποδεικνύοντα ὅτι ὑποβλήται καὶ τὸν πρόσφατον ἐπὶ τῆς Κρήτης ἀναβρασμὸν καὶ ἐξεγείρει τοὺς Στρατιώτας εἰς τὴν ἀντιφάσιν καὶ τὴν ἐπὶ τῇ ἐξελίξεως τῆς ἐξέδρας. Ὁ Κ. Τρικούπης, ἰδιωτεύων τότε, περιηγήθη τὰς χώρας τοῦ Αἰίου, ἐστραβῆς ἐν ταῖς πρωτοενοῦσιν αὐτῶν, ὡς σκοπὸν δὲ τὸ ταχεύειν τὸν ἀνεκρήρυξεν τὴν ἰδρυσιν βουλαικῆς δημοκρατίας. Ἐκτοτε ἐγένετο πάλιν δι' ὁποῦν βιαίαις μεταβολῇς πρωθυπουργός, ἀλλ' ἐν βραχεῖ, οὐ μόνον προεκάλεσεν ἐρίδα πρὸς τὴν βουλαικὴν, ἀλλ' ἐπέβλεπε καὶ εἰς ἀδικίαν ἀδικίᾳ τῶν διπλωματικῶν προσβολῶν τῇ βουλαικῇ. Ὑπάρχουσι μάλιστα συμπτώματα ἀποδεικνύοντα ὅτι ὑποβλήται καὶ τὸν πρόσφατον ἐπὶ τῆς Κρήτης ἀναβρασμὸν καὶ ἐξεγείρει τοὺς Στρατιώτας εἰς τὴν ἀντιφάσιν καὶ τὴν ἐπὶ τῇ ἐξελίξεως τῆς ἐξέδρας. Ὁ Κ. Τρικούπης, ἰδιωτεύων τότε, περιηγήθη τὰς χώρας τοῦ Αἰίου, ἐστραβῆς ἐν ταῖς πρωτοενοῦσιν αὐτῶν, ὡς σκοπὸν δὲ τὸ ταχεύειν τὸν ἀνεκρήρυξεν τὴν ἰδρυσιν βουλαικῆς δημοκρατίας. Ἐκτοτε ἐγένετο πάλιν δι' ὁποῦν βιαίαις μεταβολῇς πρωθυπουργός, ἀλλ' ἐν βραχεῖ, οὐ μόνον προεκάλεσεν ἐρίδα πρὸς τὴν βουλαικὴν, ἀλλ' ἐπέβλεπε καὶ εἰς ἀδικίαν ἀδικίᾳ τῶν διπλωματικῶν προσβολῶν τῇ βουλαικῇ. Ὑπάρχουσι μάλιστα συμπτώματα ἀποδεικνύοντα ὅτι ὑποβλήται καὶ τὸν πρόσφατον ἐπὶ τῆς Κρήτης ἀναβρασμὸν καὶ ἐξεγείρει τοὺς Στρατιώτας εἰς τὴν ἀντιφάσιν καὶ τὴν ἐπὶ τῇ ἐξελίξεως τῆς ἐξέδρας. Ὁ Κ. Τρικούπης, ἰδιωτεύων τότε, περιηγήθη τὰς χώρας τοῦ Αἰίου, ἐστραβῆς ἐν ταῖς πρωτοενοῦσιν αὐτῶν, ὡς σκοπὸν δὲ τὸ ταχεύειν τὸν ἀνεκρήρυξεν τὴν ἰδρυσιν βουλαικῆς δημοκρατίας. Ἐκτοτε ἐγένετο πάλιν δι' ὁποῦν βιαίαις μεταβολῇς πρωθυπουργός, ἀλλ' ἐν βραχεῖ, οὐ μόνον προεκάλεσεν ἐρίδα πρὸς τὴν βουλαικὴν, ἀλλ' ἐπέβλεπε καὶ εἰς ἀδικίαν ἀδικίᾳ τῶν διπλωματικῶν προσβολῶν τῇ βουλαικῇ. Ὑπάρχουσι μάλιστα συμπτώματα ἀποδεικνύοντα ὅτι ὑποβλήται καὶ τὸν πρόσφατον ἐπὶ τῆς Κρήτης ἀναβρασμὸν καὶ ἐξεγείρει τοὺς Στρατιώτας εἰς τὴν ἀντιφάσιν καὶ τὴν ἐπὶ τῇ ἐξελίξεως τῆς ἐξέδρας. Ὁ Κ. Τρικούπης, ἰδιωτεύων τότε, περιηγήθη τὰς χώρας τοῦ Αἰίου, ἐστραβῆς ἐν ταῖς πρωτοενοῦσιν αὐτῶν, ὡς σκοπὸν δὲ τὸ ταχεύειν τὸν ἀνεκρήρυξεν τὴν ἰδρυσιν βουλαικῆς δημοκρατίας. Ἐκτοτε ἐγένετο πάλιν δι' ὁποῦν βιαίαις μεταβολῇς πρωθυπουργός, ἀλλ' ἐν βραχεῖ, οὐ μόνον προεκάλεσεν ἐρίδα πρὸς τὴν βουλαικὴν, ἀλλ' ἐπέβλεπε καὶ εἰς ἀδικίαν ἀδικίᾳ τῶν διπλωματικῶν προσβολῶν τῇ βουλαικῇ. Ὑπάρχουσι μάλιστα συμπτώματα ἀποδεικνύοντα ὅτι ὑποβλήται καὶ τὸν πρόσφατον ἐπὶ τῆς Κρήτης ἀναβρασμὸν καὶ ἐξεγείρει τοὺς Στρατιώτας εἰς τὴν ἀντιφάσιν καὶ τὴν ἐπὶ τῇ ἐξελίξεως τῆς ἐξέδρας. Ὁ Κ. Τρικούπης, ἰδιωτεύων τότε, περιηγήθη τὰς χώρας τοῦ Αἰίου, ἐστραβῆς ἐν ταῖς πρωτοενοῦσιν αὐτῶν, ὡς σκοπὸν δὲ τὸ ταχεύειν τὸν ἀνεκρήρυξεν τὴν ἰδρυσιν βουλαικῆς δημοκρατίας. Ἐκτοτε ἐγένετο πάλιν δι' ὁποῦν βιαίαις μεταβολῇς πρωθυπουργός, ἀλλ' ἐν βραχεῖ, οὐ μόνον προεκάλεσεν ἐρίδα πρὸς τὴν βουλαικὴν, ἀλλ' ἐπέβλεπε καὶ εἰς ἀδικίαν ἀδικίᾳ τῶν διπλωματικῶν προσβολῶν τῇ βουλαικῇ. Ὑπάρχουσι μάλιστα συμπτώματα ἀποδεικνύοντα ὅτι ὑποβλήται καὶ τὸν πρόσφατον ἐπὶ τῆς Κρήτης ἀναβρασμὸν καὶ ἐξεγείρει τοὺς Στρατιώτας εἰς τὴν ἀντιφάσιν καὶ τὴν ἐπὶ τῇ ἐξελίξεως τῆς ἐξέδρας. Ὁ Κ. Τρικούπης, ἰδιωτεύων τότε, περιηγήθη τὰς χώρας τοῦ Αἰίου, ἐστραβῆς ἐν ταῖς πρωτοενοῦσιν αὐτῶν, ὡς σκοπὸν δὲ τὸ ταχεύειν τὸν ἀνεκρήρυξεν τὴν ἰδρυσιν βουλαικῆς δημοκρατίας. Ἐκτοτε ἐγένετο πάλιν δι' ὁποῦν βιαίαις μεταβολῇς πρωθυπουργός, ἀλλ' ἐν βραχεῖ, οὐ μόνον προεκάλεσεν ἐρίδα πρὸς τὴν βουλαικὴν, ἀλλ' ἐπέβλεπε καὶ εἰς ἀδικίαν ἀδικίᾳ τῶν διπλωματικῶν προσβολῶν τῇ βουλαικῇ. Ὑπάρχουσι μάλιστα συμπτώματα ἀποδεικνύοντα ὅτι ὑποβλήται καὶ τὸν πρόσφατον ἐπὶ τῆς Κρήτης ἀναβρασμὸν καὶ ἐξεγείρει τοὺς Στρατιώτας εἰς τὴν ἀντιφάσιν καὶ τὴν ἐπὶ τῇ ἐξελίξεως τῆς ἐξέδρας. Ὁ Κ. Τρικούπης, ἰδιωτεύων τότε, περιηγήθη τὰς χώρας τοῦ Αἰίου, ἐστραβῆς ἐν ταῖς πρωτοενοῦσιν αὐτῶν, ὡς σκοπὸν δὲ τὸ ταχεύειν τὸν ἀνεκρήρυξεν τὴν ἰδρυσιν βουλαικῆς δημοκρατίας. Ἐκτοτε ἐγένετο πάλιν δι' ὁποῦν βιαίαις μεταβολῇς πρωθυπουργός, ἀλλ' ἐν βραχεῖ, οὐ μόνον προεκάλεσεν ἐρίδα πρὸς τὴν βουλαικὴν, ἀλλ' ἐπέβλεπε καὶ εἰς ἀδικίαν ἀδικίᾳ τῶν διπλωματικῶν προσβολῶν τῇ βουλαικῇ. Ὑπάρχουσι μάλιστα συμπτώματα ἀποδεικνύοντα ὅτι ὑποβλήται καὶ τὸν πρόσφατον ἐπὶ τῆς Κρήτης ἀναβρασμὸν καὶ ἐξεγείρει τοὺς Στρατιώτας εἰς τὴν ἀντιφάσιν καὶ τὴν ἐπὶ τῇ ἐξελίξεως τῆς ἐξέδρας. Ὁ Κ. Τρικούπης, ἰδιωτεύων τότε, περιηγήθη τὰς χώρας τοῦ Αἰίου, ἐστραβῆς ἐν ταῖς πρωτοενοῦσιν αὐτῶν, ὡς σκοπὸν δὲ τὸ ταχεύειν τὸν ἀνεκρήρυξεν τὴν ἰδρυσιν βουλαικῆς δημοκρατίας. Ἐκτοτε ἐγένετο πάλιν δι' ὁποῦν βιαίαις μεταβολῇς πρωθυπουργός, ἀλλ' ἐν βραχεῖ, οὐ μόνον προεκάλεσεν ἐρίδα πρὸς τὴν βουλαικὴν, ἀλλ' ἐπέβλεπε καὶ εἰς ἀδικίαν ἀδικίᾳ τῶν διπλωματικῶν προσβολῶν τῇ βουλαικῇ. Ὑπάρχουσι μάλιστα συμπτώματα ἀποδεικνύοντα ὅτι ὑποβλήται καὶ τὸν πρόσφατον ἐπὶ τῆς Κρήτης ἀναβρασμὸν καὶ ἐξεγείρει τοὺς Στρατιώτας εἰς τὴν ἀντιφάσιν καὶ τὴν ἐπὶ τῇ ἐξελίξεως τῆς ἐξέδρας. Ὁ Κ. Τρικούπης, ἰδιωτεύων τότε, περιηγήθη τὰς χώρας τοῦ Αἰίου, ἐστραβῆς ἐν ταῖς πρωτοενοῦσιν αὐτῶν, ὡς σκοπὸν δὲ τὸ ταχεύειν τὸν ἀνεκρήρυξεν τὴν ἰδρυσιν βουλαικῆς δημοκρατίας. Ἐκτοτε ἐγένετο πάλιν δι' ὁποῦν βιαίαις μεταβολῇς πρωθυπουργός, ἀλλ' ἐν βραχεῖ, οὐ μόνον προεκάλεσεν ἐρίδα πρὸς τὴν βουλαικὴν, ἀλλ' ἐπέβλεπε καὶ εἰς ἀδικίαν ἀδικίᾳ τῶν διπλωματικῶν προσβολῶν τῇ βουλαικῇ. Ὑπάρχουσι μάλιστα συμπτώματα ἀποδεικνύοντα ὅτι ὑποβλήται καὶ τὸν πρόσφατον ἐπὶ τῆς Κρήτης ἀναβρασμὸν καὶ ἐξεγείρει τοὺς Στρατιώτας εἰς τὴν ἀντιφάσιν καὶ τὴν ἐπὶ τῇ ἐξελίξεως τῆς ἐξέδρας. Ὁ Κ. Τρικούπης, ἰδιωτεύων τότε, περιηγήθη τὰς χώρας τοῦ Αἰίου, ἐστραβῆς ἐν ταῖς πρωτοενοῦσιν αὐτῶν, ὡς σκοπὸν δὲ τὸ ταχεύειν τὸν ἀνεκρήρυξεν τὴν ἰδρυσιν βουλαικῆς δημοκρατίας. Ἐκτοτε ἐγένετο πάλιν δι' ὁποῦν βιαίαις μεταβολῇς πρωθυπουργός, ἀλλ' ἐν βραχεῖ, οὐ μόνον προεκάλεσεν ἐρίδα πρὸς τὴν βουλαικὴν, ἀλλ' ἐπέβλεπε καὶ εἰς ἀδικίαν ἀδικίᾳ τῶν διπλωματικῶν προσβολῶν τῇ βουλαικῇ. Ὑπάρχουσι μάλιστα συμπτώματα ἀποδεικνύοντα ὅτι ὑποβλήται καὶ τὸν πρόσφατον ἐπὶ τῆς Κρήτης ἀναβρασμὸν καὶ ἐξεγείρει τοὺς Στρατιώτας εἰς τὴν ἀντιφάσιν καὶ τὴν ἐπὶ τῇ ἐξελίξεως τῆς ἐξέδρας. Ὁ Κ. Τρικούπης, ἰδιωτεύων τότε, περιηγήθη τὰς χώρας τοῦ Αἰίου, ἐστραβῆς ἐν ταῖς πρωτοενοῦσιν αὐτῶν, ὡς σκοπὸν δὲ τὸ ταχεύειν τὸν ἀνεκρήρυξεν τὴν ἰδρυσιν βουλαικῆς δημοκρατίας. Ἐκτοτε ἐγένετο πάλιν δι' ὁποῦν βιαίαις μεταβολῇς πρωθυπουργός, ἀλλ' ἐν βραχεῖ, οὐ μόνον προεκάλεσεν ἐρίδα πρὸς τὴν βουλαικὴν, ἀλλ' ἐπέβλεπε καὶ εἰς ἀδικίαν ἀδικίᾳ τῶν διπλωματικῶν προσβολῶν τῇ βουλαικῇ. Ὑπάρχουσι μάλιστα συμπτώματα ἀποδεικνύοντα ὅτι ὑποβλήται καὶ τὸν πρόσφατον ἐπὶ τῆς Κρήτης ἀ

«Η «Εθν. Ἐφημερίς» τοῦ Βερολίνου, σχολιάζουσα τὴν τηλεγραφικὴν περίφημιν τῆς ἑλληνικῆς διακυβέρνησεως, λέγουσαν σὺν ἄλλοις ὅτι καὶ ἑτέροι κυβερνήσεις, ἔχουσαι συμφέροντα ἐν Ῥωμανίᾳ, ἐνδέχεται νὰ περιέλθωσιν εἰς τὴν ἡ Ἑλλάς θέσιν, ἀπαντᾷ: «Αἱ κυβερνήσεις αὗται, τοῦλάχιστον ὅσαι δὲν ἐπὶ τῆς αὐτοῦ αὐθορμητικῆς ἡ κατὰ ξενικὴν ὑποκίνησιν ἐρίδας ἐν Ἀνατολῇ, θὰ περιέμενον πρῶτον τὴν ἐτοιμηγορίαν τῶν ἀρμόδιων Ῥωμικινῶν δικαστηρίων καὶ εἰς ἄλλα διαβήματα θὰ πρεσβάνουν μόνον, ἐὰν διεπράττοντο πραγματικαὶ παρανομίαι.» (Ἄλλω τότε ἀκριβὸς, ὡ σφεδ Γερμανεῖ, ἡ διπλωματικὴ ἀνάμιξις ὃ ἀπέτελε ἀθέτησιν τῶν δικαιοκρατιῶν τῆς κυριαρχίας.) Ἐν ὃ ἡ «Εθν. Ἐφημερίς» πνευματικὴ γράφει καὶ ἡ «Εφ. τῆς Κολωνίας»: «Ἐὰν καθάρως νομικὸν ζήτημα μόνον δικαστικῶς ἦτον δυνατόν νὰ διεκπεραιωθῇ, δὲν δὲ μόνον τὰ Ῥωμικινὰ δικαστήρια ἦσαν ἀρμόδια πρόκειται ἀνεμφερίστητον. Εἰς τὰ δικαστήρια ταῦτα ὑφείλεται νὰ ὑποβάλῃ τοῦ ἑλληνικοῦ νόμου τὰ ἀξιώσεις τῶν αὐτίνων, ὡς ἐξ αὐτῆς αὐτῶν τῆς φύσεως, δὲν ἦτον δυνατόν νὰ κατὰστῶσι θέμα διπλωματικῆς συμφωνίας. Σπουδαῖο πολιτικὸν ζήτημα εἶναι, ἐὰν δυνατόναι κυβερνήσεις νὰ ἔχωσιν ἐκτεταμένα κτήματα ἐν ξένῳ κράτει, χωρὶς νὰ περιέχωνται διηγετικῶς εἰς σύγκρουσιν πρὸς τὰ κυρίαρχα κυβερνήσεις, μὴ θέλουσα νὰ δημιουργήσῃ προηγουμένον, ἐξ οὗ βραδύτερον θὰ ἐπωφελεῖτο ἰσως ἡ Ῥωσσία. Ἀλλὰ τις, τὴν διαθήκην τοῦ Ζάππα προσβάλλουσι πρὸ τῶν Ῥωμικινῶν δικαστηρίων καὶ συγγενεῖς, δὲν εἶναι δὲ βέβαια δυνατόν νὰ κριθῶσι καὶ αἱ ἀξιώσεις αὐτῶν διὰ διπλωματικῶν διαπραγματεύσεων. Κατ' οὐσίαν λοιπὸν ἡ ὑπόθεσις οὐδεμίαν παρεῖχεν ἀφορμὴν πρὸς διπλωματικὴν ἐρίδα, δεδικαιολογημένα δὲ θὰ ἦσαν διπλωματικὰ διαβήματα μόνον, ἐὰν διεπράττοντο ὅτι τῆς Ῥωμικινῶν κατάφορι ἀφρήσεις ἡ ἀθέτησις δικαίου. Ἀλλ' οἱ ἐν Ἀθήναις τῶν νομικῶν ζητημάτων ἀντελήφθησαν ἀλλοτρώτως. Ἐν διπλωματικαῖς διακοινώσεσιν ἀπεκάλασαν ἐπαυτελήμηνους τὴν περιουσίαν τοῦ Ζάππα «δικαιούτων τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους», προσεφέροντο δ' ὡς ἐὰν αἱ ἑλληνικαὶ ἀξιώσεις ἦσαν ἀπρόβλητοι καὶ ἡ διευθέτησις τῆς ὅλης ὑποθέσεως ἐξήρτητο ἐκ μόνης τῆς ἀγαθῆς θελήσεως τῆς Ῥωμικινῆς κυβερνήσεως. Προσπαθεῖά τῶν ὑπῆρχεν ἀνεκδοκὴ νὰ ἐξαίρεσῃ τὰς ἐπιτήκας ἐκ τῶν Ῥωμικινῶν δικαστηρίων, ἐπὶ τέλους δ' ἐξήρτησαν τὴν περὶ αὐτὸν διὰ συμβιβασμοῦ ἡ διὰ δικαστικῆς· ἐπειδὴ δ' ἡ Ῥωμικινὴ κυβερνήσις ἠναγκάσθη ν' ἀπορρίψῃ τὴν πρότασιν, πρεσβῆσαν εἰς τὴν ῥῆξιν τῶν διπλωματικῶν σχέσεων. Ὁ Τρικοῦπης δὲν συνετέλεσε πολιτικὸν τὸ ἀριστοτέγγημα. Ἀπεδείξεν ἁπλῶς ὅτι, στρεβλώσας τὸ ζήτημα, περιττὸν ἦν στενοχωρίαν ἀδειξίτητον, ἐξ ἧς δὲν ὑπῆρχεν ἄλλη διεξόδος. Ὑπολόγισας ἐπὶ τοῦ ἐρεθισμοῦ τῶν Ἑλλήνων κατὰ τῆς Ῥωμικινῆς, ἐπὶ τῶν αὐτῶν βραχείαν ἱκανοποίησιν. Ἀλλ' αἱ συνέπειαι τῆς ῥήξεως θὰ καταστῶσιν ἀλγεινῶς ἐπαισθηταὶ τῇ Ἑλλάδι, ἥτις ἔχει ἐν Ῥωμανίᾳ πολυπληθεῖς ὑπηκόους καὶ πανταῖα συμφέροντα. Ὅτι τοῦ διαβήματος τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως θὰ ἐνεπείσῃ ἐντύπωσιν τινα εἰς τὴν ἐν Ῥωμανίᾳ κοινὴν γνώμην δὲν ἐναντάσθων βεβαία οὐδ' οἱ σωβινισταὶ τῶν Ἀθηνῶν.» Ἐν ἐτέφω ἀρθροῦν γράφει τὸ παραρτήριον οὐλλόν: «Ἡ διακυβέσις, δι' ἧς ἠγγέλθη ἡ ῥῆξις τῶν σχέσεων, ἀνήγγειλε συγχρόνως: ὅτι τὴν προστασίαν τῶν Ἑλλήνων ὑπῆρχον ἀνελάβει ἡ Ῥωσσία. Ἐκ τούτου ἐξάγεται ὅτι ἀνὰ μέσον Ἀθηνῶν καὶ Πετροπόλεως διημεφίσθησαν προηγουμένως γνώμαι περὶ τοῦ σχεδιαζομένου διαβήματος καὶ ὅτι ἡ πρὸς τὴν Ῥωμανίαν ῥῆξις ἐπῆλθεν ἐκ συνεννοήσεως πρὸς τὴν Ῥωστικὴν κυβερνήσιν. Ἡ Ῥωσσία δὲν ἔκρινε πρέπον ν' ἀποτρέψῃ τὴν «ῥῆξιν» ἀπὸ διαβήματος, ἐξ οὗ οὐδὲν ὃ ἀπορρίθη ὄφελος καὶ ὅπερ εἰς ἀμερόληπτον κριτὴν περιστάσει ἀδικαιολόγητον. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἀπὸ τούτου τὰ Ῥωστικὰ προέβηκε θὰ ἐπιλαμβάνωνται τῶν συμφερόντων τῶν ἐν Ῥωμανίᾳ λίαν πολυπληθῶν Ἑλλήνων, ὁ κύκλος τῆς δράσεως τῶν θὰ εὐρυνθῇ κατὰ τρόπον, ὅστις ταχέως θὰ καταστῇ αἰσθητὸς ἐν Βουκουρεστίῳ.»

ἀποσπαστον τμήμα τοῦ ἑλληνικοῦ βασιλείου ἀπὸ τοῦ 1878. Ἐν ἔτει 1885 παρουσιάσθη νῦν εὐκαιρία, ἐκ δὲ τῶν 4—5 πολιτικῶν πρώτης τάξεως, οὐκ ἀρίστης σήμερον ἡ Εὐρώπῃ συναλεχόμενος πρό τινας πρὸς ἐπιφανῆ Ἑλληνας, ἠρώρετο πῶς τότε ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις δὲν ἐσπούετο νὰ ἀντιτάξῃ τὸ πρᾶξιόν της τῆς Φιλανθρωπικῆς τετελεσμένου γεγονότος ἐν Κρήτῃ. «Πολλοὶ ἀπὸ τῶν δυνάμεων (ἔλεγε) θὰ ὠμολόγησαν ἐνδομύχως χάριτας εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἐὰν ἀπέλασεν αὐτὰς μεσογειακὸν ζήτηματός, ὅπερ ἐνδέχεται νὰ καταστῇ ποτε ἀπὸ τῆς ἐπὶ διανοῇ ἐρίδων.» Καὶ αὐτὰ τὰ γλῶσχα πρόνοιμα, εἰς ἃ ἀπέβλεπε τὴν ὑπεράνθρωπον ἐπιμονὴν βουσίαι, ἀπεκτινέοντων ἄνευ τῆς συμπαράξεως τῆς ἐπισήμου Ἑλλάδος, ἦτις, τουναντίον, διηκούχοντο πρὸς τριετίας ἐκ τυφλώσεως τὴν κατάλυσιν των. Μετὰ τοιαῦτα προηγουμένα, τὸ δικαίωμα τῆς ἐρεύνης καὶ τοῦ ἐλέγχου, τὸ τιμωτικὸν δικαίωμα ἀνεξαρτήτου δημοσιογράφου, ἐπιβάλλεται καὶ ὡς καθήκον. Δὲν νομίζομεν, πολλοὺς γὰρ καὶ δεῖ, διὰ τὴν ἐνεστώσαντι, ἢ θά ᾔτοιν, ἐξ ἑλληνικῆς ἡ εὐρωπαϊκῆς ἀποφύσεως, κατὰ τῆς ἡμέρας, ὅπως ἀνάβηθῃ ἡ Κρήτη τὸν περὶ τῶν ἑλνὼν κύβον, οὐδὲ κατεκρίνανε τὴν ἑλληνικὴν κυβέρνησιν, διότι δὲν ὑποβόησεν τοιοῦτον ἄγωνα. Ἀλλὰ τί κοινὸν ἔχει πρὸς τὸ ζήτημα τοῦτο ἡ διαγωγή τοῦ ἐν Χανίοις ἀντιπροσώπου τοῦ βασιλέως Γεωργίου, ἣν κατηγορεῖσμεν καὶ ἥτις ἀπορρῶμεν πῶς δὲν ἐνέπνευσεν εἰς τὴν φιλοπατρίδα συντόνισιν τῆς «Ἀκροπόλεως» οἶαν ἐς ἡμᾶς φρικασίαν; Μετὰ τὸ Φίριον, ἡ πολιτικὴ τῆς ἀθηναϊκῆς κυβερνήσεως ἦτον ἀποσυστάτη. «Ὁρεῖται εἰς εἴρη πρὸς τὴν Πύλιν» «Κατεγράσθη ἀσυστάτως τὴν ἀγαθὴν μου πίστιν καὶ τὴν ἐιρηνικὴν μου διάθεσιν. Δυστυχῶς δὲν δύναμαι νὰ τιμωρῶ εὐθὺς τὴν παραπονοσίαν. Ἀλλ' ἀπὸ τοῦδε μὴ τολμήσῃ πλέον νὰ ἐπικαλεσθῇ τὴν μεσολάβησίν μου πρὸς τοὺς Κρητὰς καὶ ἐξελλεῖ μόνῃ ἐκ τῶν δυσχερειῶν, ἃς δέξεται μισοῦργιστάς.» Τὸ ὅρον τῆς πολιτικῆς ταύτης διέγινε ὡς δὲ ὁ Κ. Τρικούρης καὶ ἡ γλώσσά τοῦ πρὸς τὸν Ἀγγλον πρέσβυν, ἐὰν ἀφαιρῶσιν αἱ διπλωματικαὶ περιρράσεις, τοιαύτην εἶχε καὶ οὐσίαν ἔννοιαν. Ἀλλ' αἱ πράξεις τῆς σήμερον ἀναίρουσι τὰς τότε δηλώσεις. Διὰ τὴν Πύλιν ἐπέστη ἐν Κρήτῃ ἡ στιγμή τῆς τιμωρίας. Ὁ ἀδούλουτος νησιώται, μὴ ἀνεγόμενοι τὴν ἐξουλειαστικὴν κατὰστασιν, εἰς ἣν περιήλθον, ὀργανίζουσιν ἐιρηνικῶς διαδηλώσεις καὶ διαμαρτυρήσεις καὶ περάουσιν τὴν κατὰστασιν εἰς δυσχερεῖας ἀδείξεσιν. Ἀλλ' οὐδὲ καὶ πάλιν ὡς Θεὸς ἐκ μηχανῆς ὁ «Ἑλληνας πρόξενος, ἐπιτελῶν ἐν τῷ δημοσίῳ βίῳ τοῦ Τούρκου πασσά τὰ λεπτὰ ἐκείνα καὶ ἐμπιστευτικὰ καθήκοντα, βῆεν ἐν τῷ ὀρθρῷ βίῳ ἀναλαβάνουσι οἱ ἀρχινομοιοχοί. Τὸ Φιρμάνιον εἶναι πλέον δι' αὐτὸν ἱερόν τι «μὴ μου ἄπαιτον, σχεδὸν ὅσον διὰ τοὺς δημαγωγούς τῶν Ἀθηνῶν τὸ Συναγχαμα, ὅσοι δὲ τῶν Κρητῶν ἰσχυροὶντο τὸν δὲ αὐθαίρετον ἐκείνου θέσπισμα γένου κατκτητὸν δὲν ἀποτελεῖ τὸ ἄκρον ἄνωγον τῆς εὐδοκίμοιαι καὶ ζητοῦσιν ὡς χριστιανοί, ὡς Ἑλληνας, ὡς ἄνδρες ἐλεύθεροι ἐνομόν τι μέσον βελτιώσεως τύχης, στυγματίζονται δι' Ἑγκυκλίων ὡς «εἰς ἐπαγγέλματος ταραχοποιοί.» Ἡ κατ' ἀβέστησιν τῶν συνθηκῶν βία μετεπαπίσθη διὰ μιᾶς εἰς «δημοσίαν τάξιν», τοὺς δ' ἐπιβουλεύοντας αὐτὴν ἀποστέφει ὁ Κ. Γεννάδιος, ὡς ἐὰν εἶχε γεννηθῇ Ἀγγλος Τόρκος. Δὲν θὰ ἐμαρτύρει τὴν συνήθει αὐτοῦ εὐφραίνε ὁ συντάκτης τῆς «Ἀκροπόλεως», ἐὰν μὴ ἐνὸς πού ἄγουσι τοιαύται ἀρχαὶ ἐν τῇ διευθύνσει τῆς ἑλληνικῆς πολιτικῆς καὶ τίνα εἶναι τὰ τελικὰ αὐτῶν συμπεράσματα. Ποῖον εἶναι τὸ ἔριον, εἰς ὃ ἡ ἀντίστροφος κατὰ τῆς τουρκικῆς αὐθαρείας παύει οὕσα ἐξεγέρσεις κατὰ τῆς «δημοσίας τάξεως»; δὲν ὑπάρχει δὲ φόβος μὴ σπηλιηνοῦτες τοὺς «ταραχοποιοὺς» πολλαπλασιασόμενοι τοὺς θελοδόλους; Ἐὰν θρασυώμεν τὴν Πύλιν διὰ τῆς ἀτιμωρίας, κατὰ μικρὸν ἡ Κρήτη θὰ καταστῇ τὸ τουρκανοῦτικὸν δικαίωμα ἐν βλαστήσει τῆς Τουρκίας, τμήμα τῆς Τραπεζιτικῆς καὶ Κρητικῆς ἀποικίας. Ἐὰν ἐπὶ τῇ ἀποκρίσει τῶν Τούρκαλβανῶν θὰ πεμφθῶσι καὶ Κοῦρδοι, πᾶς ὁ τολμῶν νὰ ψύχῃ φωνὴν ἐνόντου διαμαρτυρήσεως δὲ ἐξορίσθηται ἄκριτος εἰς Βεργίτζην, ἡμεῖς δὲ θὰ ἐξακολουθοῦμεν ἀπειτούμενες τυρλὴν ὑπακοὴν καὶ εἰς τὰς ἐκ τῆς ἀδελφῆς ἡμεῶν ὠμωγὰς ἡ ἀντικατάστασιν τοὺς συνδυασμοὺς τῆς ψυχῆς πολιτικῆς, τὴν Ἀγγλίαν, τὸν Καπρίβιον καὶ τὸ τοκομερίδιον. Θὰ ἐπεδύετο ἴσως δικαιολογίαν τοιαύτη συμπεριφορά, ἐὰν ἔχομεν ἡμεῖς τὴν δύναμιν νὰ πορίσωμεν εἰς τοὺς Κρητὰς τὴν ἀνακούφισιν, ἣν ἀπαγορεύομεν νὰ ζητῶσιν αὐτοὶ ὑπὲρ αὐτῶν. Ἀλλὰ παρὰλύοντες τὸν βραχύνον τοῦ ἀμυνομένου ὑμῶτος, δὲν ἀνακοίνουμιν τὴν χεῖρα τοῦ δημοῦ, ἥτις κατὰ κράτος ἀλλεπάλληλα κυνηγᾷται. Δημιόμεν τὰ φρούρα, ἵν' οἱ χριστιανοὶ θὰ ἤδύναντο ἐν ἀνάγκῃ νὰ ὑπερασπίσωνται τὴν ζωὴν, τὴν τιμὴν, τὴν περιουσίαν των, μετὰ μείονος αὐστηρότητος, ἣ αὐθεντήσεως τῆς Ἑσπερίας τὴν ὑναμιτεῖα τῶν ἀναρχικῶν, ἀλλὰ δὲν δυναμέθα συγχρόνως νὰ ἀρμεύσωμεν καὶ τὰ βούνορα τῶν Τούρκαλβανῶν. Ὁ Ἑλληνας πρόξενος ἡσέυρει νὰ καλῇ ἐιρηνικὰ συναθροίσεις, ἀναφορὰς, ψηφίσματα, ἀλλὰ δὲν ἀσκέι καὶ ἀρκοῦσαν ἐπὶ τοῦ πασσά ἐπιβρόχον, ὅπως καλῶς ἀδίκως φυλακίσῃς ἡ ἑσπέρια. Ὁ σκολιὸς Τούρκος παραδέχεται ἡμᾶς πορβόλους συμπαράκτορας εἰς τὸ ἔργον τῆς ἀδυσπότητος κηστουσίας, ἀλλὰ μᾶς ἀποπέμπει μετὰ περιφρονησέως, ἅμα ὡς μισητούμεν περὶ ἀναδιοργανώσεως. Αἱ ὑπηρεσίαι παρέονται ἄνευ τοῦ ἐλαχίστου ἀνταλλάγματος, τὰ δὲ ἀναλώματα τῆς τερατώδους ἑλληνοτουρκικῆς συμμαχίας, ἥτις γερνῶσιν ἐν Κρήτῃ, καταβάλλει μόνος ὁ χριστιανικὸς λαθυσμός. Καὶ ἡ Εὐρώπη, ἥς νομίζομεν ὅτι ἀπαρλιζόμεν ἣν ἐμπιστοσύνην καὶ τὴν ἐμμένειαν; Ἀπαξ καὶ μόνον ἐν ἐλπίσιν ἀνεύοντο πρὸς τριετίας ν' ἀπευθύνομεν ἐπικλήσιν ὑπὲρ τῆς Κρήτης καὶ ἡ Εὐρώπη ἐκλείπει τὸ στόμα ἡμῶν διὰ τῶν ἀπίστων. Ὑπομονή! Ὑπομονή! καλῶμεν διηγενηῶς πρὸς τοὺς Κρητὰς. Ἀλλ' οὐδὲ πότε; Ὡς οὐ περάνομεν ἡμεῖς ἐκ ἐμπαθεῖς διαμάχας κατ' οἶκον, ἔως οὐ τὰ ἑλληνικὰ ἐκονομικὰ ἀποκρίνωσι σπερτέτητα ἐπιτρέψουσιν ἐντάτατος ἐκονομικὰς ἀποκρίνας, ἔως οὐ ὁ πατριώτης πούσῃ ἐκλύων ἐν ἑλληνικὴν στρατῶν, ἔως οὐ ἐνὶ λόγῳ τὸ βασιλεῖον ἀνέλλῃ εἰς τὴν ἰδεωτὴν ἐκείνην τελεσιτέτη, ἥς ἀποκαρυνόμεθα ὁδηγῆσαι πλείοτερον; Ἀλλ' ὑπομονή, πρὸς τοιοῦτος ὑποδομένην ὁρῶν, εἶναι πράγματι, οὐ μόνον πρὸς τοὺς ζῶντας Κρητὰς, ἀλλὰ καὶ πρὸς τοὺς υἱοὺς καὶ πρὸς τοὺς ἐγγονοὺς των, παραπομπῇ ε

δὲ φοβούμεθα ὅτι, ὅταν ἐξυπνήσῃ, θὰ εὕρεθῇ ἐνώπιον τε
τελεσμένου γεγονότος, ματαιοῦντος καὶ τὸ ὕστατον τῷ
ἐθνικῶν αὐτοῦ ὀνείρων.

ΣΤΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΕΝ ΙΤΑΛΙΑ

Ὁ ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν τῆς Ἰταλίας στρατηγὸς Πελλοῦ ἠγόρευσε πρὶν τῶν ἡμερῶν ἐν Λιβόρνῳ περὶ τῶν οἰκονομικῶν, αἰτήσεις σχεδίζοντα ἐν τῇ στρατιωτικῇ προϋπολογισμῷ. Ἡ ἀγγλικὴ «Σημεία», ἀπορρῖν λαμβανόμενα εἰς τὸ λόγῳ του, γράρει: «Ὁ Ἰταλικὸς λαὸς διατελεῖ ἐνώπιον μεγάλου καὶ ἐπείγοντος προβλήματος. Ζητεῖται, ὅπως ἐλαττώσῃ τὰς ἐνεκτίτους δαπάνας, ἀλλὰ χωρὶς νὰ βλάψῃ τοὺς διαφόρους κλάδους τῆς ὑπηρεσίας, ἰδίᾳ δὲ χωρὶς νὰ μειώσῃ τὴν ἐνεστώσαν καὶ μέλλουσιν λυστέλειαν τοῦ στρατοῦ. Ὁ πρωθυπουργὸς ἐνετείλατο εἰς τοὺς ὑπουργοὺς νὰ ἐπενεγκρίσωσι ἐλαττώσεις ἐν τοῖς προϋπολογισμοῖς τῶν ὑπουργικῶν τῶν καὶ τῆς παρομοιωσῶν ταύτης δὲν ἐξηρέθη ὁ ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν. Καίτοι ἡ Ἰταλία κυβερνᾷται συνταγματικῶς, τὸ Στέμμα ἀσκέει κατὰ πρᾶξιν ἐλεγχοὺ ἐπὶ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς, τῷ στρατοῦ καὶ τοῦ στόλου, οὐδεὶς δὲ πρωθυπουργός, ὅσῳ ἂν ὑποτεθῇ κρατικῆς ἡ ἱσχυρομένη, ἔμπορεῖ νὰ προτάξῃ ἐνός τῶν ὑπουργικῶν ἐκείνων ἀνδρῶν μὴ ἀπολύοντά τῆς ἐμπεσούσης τοῦ βλασφείας. Δικαιοῦμεθα λοιπὸν νὰ συμπεράνωμεν ἐτι πᾶσαι ἐλάττωσις τῶν στρατιωτικῶν δαπανῶν ἔτυχε προσηγορευμένης ἡ ἡθοικησίας, ἡ τοῦλάχιστον τῆς συναινεῖσος τοῦ μινάρχου, παρὰ τοῦ στρατηγοῦ δὲ Πελλοῦ ἐμάθομεν, καὶ τὰς παρανομίας τῶν ἐκλογῶν, πῶς ἐστὶ ἡ ἐλάττωσις. «Ὅτε διαρίσθῃ ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν, ὁ τακτικὸς στρατιωτικὸς προϋπολογισμὸς ἀνῆρχετο εἰς 265 ἑκατομμύρια λιρών, ὑπῆρχον δὲ καὶ ἑκατοκτὶ πιστώσεις. Ἐρρίποντο αἱ δαπάναι, τακτικαὶ καὶ ἐκτακταὶ, ἡλαττώθησαν εἰς 246 ἑκατομμύρια. Ἡ διαφορά αὕτη μακροῦρε δτι κατεβλήθησαν γενναῖαι προσπάθειαι, ὅπως ἐπέλθῃ ὁικονομία εἰς τὰς ἐκτακτὰς τῶν φορολογουμένων ὁ δὲ ὑπουργός, ὁμολῶν ἐργασίᾳ, διότι εἶναι συγχρόνως στρατιωτικῆς καὶ διαχειριστικῆς βεβαίως τοὺς συμπολίτας τοῦ δτι τὸ ζητούμενον ποσὸν ἐπαρκεῖ εἰς τὰς ἀπολύτους τοῦ στρατοῦ ἀνάγκας. Πῆζαν ὅμως ἀλλοτρίαν οἰκονομίαν κηρυττεῖ ἀνεπίτευκτον «πρὸ τῆς παρελεύσεως τῆς ἐνεστώσης ἱστορικῆς περιόδου». Ἡ φράσις αὕτη ἡγεῖται μεγαλῶς, διότι ὑπομνήσκει δτι πᾶσα δύναμις ἐπὶ τῆς ἐκτακτῆς ἡ μικρᾶ, ἡναγκασθῇ νὰ προνοήσῃ περὶ τῆς ἰδίας ἐκτακτῆς ἀσφαλείας καὶ νὰ δώσῃ εἰς τὰς ἐξοπλιστικὰς τῆς διαστάσεις πρωτοφανεῖς εἰς τὰ χρονικὰ τῆς Εὐρώπης. Πότε ἀρχή γε θὰ λήξῃ «ἡ ἱστορικὴ περίοδος», ἥς ἐμνήσθη ὁ Πελλοῦ; Δὲν ὑπάρχει βεβαίως πρὸς τὸ παρὸν συμπύκνωμα τοιαύτης λύσεως. Τούταναι, πολιτικαὶ τε καὶ στρατιωτικαὶ λόγοι συνηγοροῦσιν ὑπὲρ τῆς ἐπὶ ἄπειρον παρατάσεως τῆς ἐνεστώσης καταστάσεως. Κατὰ τὴν γνώμην τοῦ στρατηγοῦ Πελλοῦ, ὁ Ἰταλικὸς στρατὸς, καὶ μετὰ τὰς ἐπενεγκρίσεις ἐλαττώσεως, θὰ μείνῃ ἴσος πρὸς τὴν ἀποστολὴν του. Δὲν θὰ διακοπῇ ἡ παρεκκλίσις τῶν περιστορικῶν ὅπλων καὶ τῆς ἀκαπουῖας πυρίτιδος· ἀλλ' ὁ ὑπουργὸς βεβαίως εἶτι, καὶ ἐν, παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν, ὁ πόλεμος ἐκρηγῇ, πρὶν ἢ συμψηφισθῇ ἡ μεταβολὴ τοῦ ὅπλου, ἡ Ἰταλία θὰ κατελθῇ εἰς τὴν παλαιστῆραν μὴδὲν φοβουμένη. Ἰσως ἡ αἰσιοδοξία αὕτη εἶναι εὐλογος· ἀλλὰ, καὶ πᾶσαν πιθανότητα, τοὺς Ἰταλικὸς στρατιωτικὸς ἐνθαρρύνει ἰδίως ἡ ἰδέα δτι καὶ ἄλλαι δυνάμεις ἀνακινῶνται τὸν ὅπλου, τὸν καὶ οὐδεμία ἐξ αὐτῶν θ' ἀποδοθῇ εἰς πόλεμον ἡμιτελὸς παρεσκευασμένη. Αἱ νύξεις τοῦ στρατηγοῦ περὶ ἐλαττώσεως τῆς θηλείας ἀπὸ τριετοῦς εἰς διετὴ ὑπῆρξαν φυλακτικώτεροι, φαίνεται ὅμως βεβαίως δτι ἡ Ἰταλία θὰ μιμηθῇ τὸ παραδειγμα τῆς Γερμανίας. Πράγματι, ὡς εἶπεν ὁ Πελλοῦ, σπανίως οἱ Ἰταλοὶ νεοσύλλεκτοὶ θὰ μένωσιν ὑπὸ τὰς σφαιροῖς ἐκείνων, ἔχουσι δὲ ζωηρότατον τὸ ἀντιληπτικόν. Ὅσοι, ἀπορρῖν τὴν ὀργάνωσιν τοῦ στρατοῦ, ὁ στρατηγὸς Πελλοῦ ἐξέφρασε πλήρη εὐπρέπειαν, ἐπὶ τῶν ἰδίων εἰς διὰ τῶν ἰσχυρισμῶν μεταβριθῶσιν ἡ ἐπιστράτευσις δύναται νὰ συντελεσθῇ 6—7 ἡμέρας ταχύτερον, ἢ ἄλλοτε. Δὲν ἐπιμνησκόμεν νὰ ἐπισκοπίσωμεν τὴν φαῖδραν ταύτην εἰκόνα· δὲν δυνάμεθα ὅμως νὰ λησμονήσωμεν δτι ἡ κατάστασις τῶν ἰταλικῶν σιδηροδρόμων, ἥτις προεκάλεσε δυσμενὴ σχόλια παρὰ τῶν Γερμανῶν ἀξιωματικῶν, τῶν συνοδευσαντων τῆς Ῥώμης τὸν αὐτοκράτορα Γουλιέλμου, εἶναι κατ' οὐσίαν ἀκαίτητος. Πολλοὶ γράμματα, καὶ ἐν τῇ βορείᾳ Ἰταλίᾳ, δὲν ἔχουσι διπλὰς τροχίλους, ἡ ἔλλειψις δ' αὐτῇ θὰ καταστῇ ἐκτετατοτάτη ἐν ὅρᾳ ἐπιστράτευσεως. Οἱ κἀλλιον γνώμονες τῶν χαρακτηρίρα καὶ τὰς ἐξῆς τῶν Ἰταλῶν δὲν ἀποδίδουσιν εἰς τὸν ἄλλως εὐφρὰ λαόν ἑκατοκτὶ ὀργανωτικὴν ἱκανότητα. Ἀλλὰ καὶ ἐν ὑπάρχει ἡ ἐκινότης αὕτη, δὲν εἶναι ὅλοκον ὁ ἀσκήρη, διότι προϋποτίθεται ὁδοὶ πειραχίας καὶ εὐπειθείας, μὴ συμβαζομένης πρὸς τὸ ἀξίωμα καὶ ἐπικεῖς τῆς ἐθνικῆς κράσεως. Ἐν τῷ στρατῷ τοῦ ἰεμενιόντι ἡ πειθαρχία ἦτον αὐστηρά, διότι ὁ θεσμός εἶχεν ἱστοκρατικὰς τὰς βεβαιεῖας. Ἀλλ' ὁ Ἰταλικὸς στρατὸς, ὁ βαλάντιος περὶ τὸν πυρῆν ἐκείνον, κατηρτίσθη ἐπὶ τὸ δημοκρατικώτερον, καίτοι ὁ ἀμεσὸς ἐλεγχος τοῦ Στέμματος εἰς τὴν εὐεργετικῶς καὶ τηρεῖ ἐν συνόλῳ τὸ πρὸς τὴν ἀρχὴν εἶδος. Ἀστυρῶς λαμβανόμενον τοῦ πράγματος, δὲν ἀρεῖται ἴσως εἰς ὑπουργὸν τῶν οἰκονομικῶν νὰ συζητῇ περὶ τῆς ἐθνικῆς πολιτικῆς. Ἀλλ' ὁ στρατηγὸς Πελλοῦ ἱσχυρίζεται οὐχ ἥττον ἐν Λιβόρνῳ δτι ἡ συμμοχία δὲν ἐπιβάλλεται τῇ Ἰταλίᾳ ἀδρότερας βουλίας, ἡ ὅσας θὰ ὀρίσται, εἰσὶνα ἔν ἐν ὑπερπράφῃ ἀπομονώσει. Ὁ ἱσχυρισμὸς εἶναι ἀναστροφίτης. Ἰσως μάλιστα ὁ στρατηγὸς ἤνουντο νὰ προβλεπαιτέρω καὶ νὰ βελτιώσῃ τῇ Ἰταλίᾳ ἀνευσυμμάχων θὰ ἐδαπάνῃ ὑπὲρ τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ στόλου πλείονα. Τὸ παρελθὸν ἀσκέει ἀνυπολόγιστον ἐπιβάρυνσιν ἐπὶ τοῦ κράτους, τὰς δ' ἐνεστώσας συμμοχίας ἐξηγοῦσιν αἱ παρελθούσαι. Ἡ ἱστορία διδάσκει δτι ἐν τῇ παρελθούσῃ ἡ Γαλλία ἐκτετατομένη πάντοτε δικαιοκρατικῶς ἀναμειγνύει εἰς τὰ ἰταλικά ἀρχαῖα, δυσκόλως δὲ θὰ πιστεύσῃ ὁ κόσμος δτι ἡ ἀξίσις ἐκείνη ἐγκατελείφθη, ἡ πρόκειται νὰ ἐγκαταλειφθῇ τὸ τῆς ἐνεστώσης Γαλλίας, ἥτις συντηρεῖ τὸν πολυκριβότατον τῶν εὐρωπαϊκῶν στρατῶν καὶ ἀγωνίζεται ἐν παγκοσμίᾳ πᾶσας τὰς λοιπὰς δυνάμεις διὰ τῆς ἐκτάσεως ἐν ἐξοπλισμῷ τῆς καὶ τῆς ἀρεδοῦς δαπάνης. Ἰταλία ἄλλως ἢ μεμονωμένη θὰ διετέλει εἰς τὴν διάρκειαν τῆς Γαλλίας. Δὲν ἱσχυρίζομεθα δτι ἡ Γαλλία θὰ ἐπετίθεται εὐθὺς, ὅτι προεκάλεσεν ὁμοῦ ἥθος, περὶ δυσκόλως θὰ ῥηγεῖτο

Ο ΝΕΟΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ ΕΝ ΓΕΡΜΑΝΙΑ.

"Ἡρθη δὲ πέπλος, ὁ περικαλύπτων τὴν ἀπαισίαν εἰκόνα,
πρὸς ἣν στρέφονται ἀπὸ μνηῶν πάντες οἱ λογισμοὶ καὶ οἱ

οι οὐκ ἐκείνην ἀπορρόητον ἐν τῷ ὁμοσπονδιακῷ συστήματι, ἐρρήθη ὑπὸ τινος ἀκριτοῦρου εἰς τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος, αἱ κολλήσεις δ' ἀξιώσεις, ἀς περιέχει, εἶναι ἀπειλητικώτεροι τῶν προτέρων ἀορίστων ἐκαισῶν. Οἱ οὐ συνιδεσάτοιοι ὅροι εἶναι οἱ ἐξῆς· ἡ ἐν εἰρήνῃ δύναμις τοῦ γερμανικοῦ στρατοῦ ἀναριθμίζεται εἰς ἡμίση σχεδὸν ἑκατομμύριον ἀνδρῶν, ὁ τακτικὸς στρατιωτικὸς προϋπολογισμὸς αὐξάνεται κατὰ ἑξήκοντα καὶ ἐπενεῖνα ἑκατομμύρια μαρκῶν καὶ κατ' ἄλλα τὸσα ὅ ἑκατότα, ὡς ἀπολημνίσαι δ' ἐπὶ ταῖς θυσίαις ταύταις παρέχεται ἡ διητής θητεία, ἀλλὰ μετὰ περιορισμῶν καὶ ἐπιφυλάξεων, αἵτινες μειοῦσι τὴν ἀξίαν τῆς παραχωρήσεως. Καὶ τὰ αἰτήματα καὶ τὸ ἀντίτιμον αὐτῶν ἀποτελοῦσι νεωτερισμὸν τοσοῦτον βραχυσημαντόν, ὥστε καὶ ἐκτός τῆς Γερμανίας ἐχθροὶ τε καὶ φίλοι συζητοῦσι μετ' ἀσυνήθους ἐνδιαφέροντος περὶ τοῦ στρατιωτικοῦ νομοθετήματος καὶ υπολογίζουσι τὰ βάρη, ἅτινα θὰ ἐπιβάλλῃ εἰς τὸν γερμανικὸν λαόν, ἐὰν ψηφισθῇ, καὶ τὰς συνεπείας ἐνδεχομένης αὐτοῦ ἀπορρίψεως ὑπὸ τοῦ κοινοβουλίου. Ἡ ἰδέα οὖν ὁ γερμανικὸς στρατὸς θ' ἀνέρχεται καὶ ἐν εἰρήνῃ καὶ ἡμίση ἑκατομμύριον ἀνδρῶν εἶναι πρῶτα λέα, εὐνότους δ' εἶναι ἡ ἐν Γερμανίᾳ ἐξέγερσις τῆς κοινῆς γνώμης. Ἡ Εὐρώπῃ εἰσιθῇ εἰς τερατοειδεις ἀριθμοὺς, προκείμενον περὶ στρατοῦ, ἀρ' ὅτου, κατὰ τὸν γαλλογερμανικὸν πόλεμον, ἀντεστήθησαν κατ' ἄλληλων ἑκατομμύρια· ἀλλ' οὐ καὶ ἐν εἰρήνῃ λαὸς τις θὰ ἡνυκαίετο νὰ συντηρῇ ἐν ὅποις ἡμίση ἑκατομμύριον ἀνδρῶν θὰ ἐθεωρεῖτο πρό μιν εἶ δεκαετίας ὡς παράλογον ἐνερποβλήμῃ. Ἀλλοτε πόλεμος, μεταβληθόντες τὴν ψὺν τοῦ κόσμου, διεξήχθησαν ὑπὸ στρατῶν, ὧν τὸ ἄθροισμα ἤλαττοτο κατὰ πολὺ τῆς ἐν εἰρήνῃ δύναμεως τοῦ νέου γερμανικοῦ νομοθετήματος, καὶ αἱ στρατιαί, δι' ὧν ὁ Ναπολέων κατετρόπισεν πάσας τὰς δυνάμεις, δὲν ἐπείσαντο ολίγας ἑκπεντάδας χιλιάδων. Σήμερον ἡ ἐν πόλεμῳ δύναμις ἀνέρχεται εἰς ἑκατομμύρια, ἡ οὐκαλογοητικὴ δ' ἐκθεσις τοῦ γερμανικοῦ νομοσχεδίου λέγει ὅτι ἡ Γερμανία πρέπει ν' ἀποκτήσῃ τέσσαρα ἑκατομμύρια καὶ τετρακοσίας χιλιάδας ἡσυχήμενων ἀνδρῶν, διότι ἡ Γαλλία ἀριθμεῖ νῦν τέσσαρα ἑκατομμύρια, ἡ δὲ Ρωσία πέντε καὶ ἡμίση. Ἡ χρηματισμοίσι παντὸς μαχίμου ἀνδρὸς ἀποτελεῖ τὸ σύνθημα, δι' οὗ ἐπιβάλλονται καὶ ἐν εἰρήνῃ εἰς τοὺς λαοὺς τὰ ἐπαχθέστατα βάρη, ἡ ἀπαισία δ' ἀμύλλα συνεπάγεται τὴν διηνικήν αὐτῶν αὐξάνει μετὰ τεραστίας ταχύτητος. Τὴν ἀμύλλα ταύτην ἀνακηρύττει παρρησίᾳ ἡ γερμανικὴ ἐκθεσις, λέγουσα οὖν ἡ Γερμανία δὲν ἔμπορει νὰ καθυστερήσῃ τὴν Γαλλίαν καὶ Ρωσίαν. Καὶ χάριν τοῦ ἀνταγωνισμοῦ τούτου πρόκειται ν' ἀφαιρῶνται κατ' ἔτος τῶν εἰρηνικῶν ἐργασιῶν τῶν τριῶν καὶ πέντε μυριάδεις νέων, νὰ αὐξήσῃ δ' ἀπορρήτως τὸ βάρος τῶν φόρων, τὸ πικρὸν τῶν λαόν! Ὁ ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν ἐλλοχεύει ζήτων εἶδος τι δεκτικὸν νέας φορολογίας καὶ οἱ πολυτάλαροι ἐφευρεταὶ τῶν φόρων τὴν προσοχὴν τῶν στρέφουσιν πρὸς τὸν ζῦλον, πρὸς τὸ οἰνόπνευμα, πρὸς τὸν κανόν, δι' αἵματός δὲ καὶ ἡ χρομάτις πρόκειται ν' ἀποτίσῃ ὁ γερμανικὸς λαὸς τὴν συναβίτησιν καὶ καὶ ἐν εἰρήνῃ συντηρεῖ δύναμιν ἐπιτρέπουσαν αὐτῷ νὰ μὴ καθυστερήσῃ ἐν πόλεμῳ τῶν στρατιῶν Γαλλίας καὶ Ρωσίας. Ὅτι ἡ ἀπειρία αὕτη ἐκμετάλλευσιν τῶν ἐθνικῶν φόρων ὁ ἀπεικνέοντο ἀκατόρθωτος ζῆλος ἀνακουφισῶς τινος εἶναι τοσοῦτον πεισιδῆλον, ὥστε δὲν διέλαβε καὶ τὸν συντάκτα τοῦ νομοθετήματος, ὡς ἀνακουφισὰς δὲ παρεχωρήσῃ ἡ διητής θητεία. Ἐάν τις ἀναλογισθῇ τίνες ἀγῶνες διεξήχθησαν ἀπὸ τριάκοντα ἐτῶν περὶ τὸν νεωτερισμὸν τούτου, ὅστις καὶ ἐπὶ τῆς ἐποχῇ τῆς λευθερίων, ἐννοεῖ εὐθὺς τὴν σημασίαν του. Ἡ κυβερνήσις προσφέρει αὐτορρητίως εἰς ἐπιμνήματα ἡρωεῖο, διότι ζῆναι τῆς διητοῦς θητείας δὴ ἦτον ἀπολύτως ἀδύνατος ἡ αὐξήσις τῆς ἐν εἰρήνῃ δυνάμεως εἰς ἡμίση ἑκατομμύριον, ἡ παραχώρησις δ' αὐτῇ εἰς φιλελευθέρων ἀξιώσις εἶναι γεγονὸς ἀπολύτως ἐποχὴν. Δυστυχῶς συνοδεύεται τὸν περιορισμὸν μειοῦντων τὴν λυσιτελείαν τῆς. Ὅτι ἡ διητής θητεία ἔσται μόνον ἐν τῷ πεζικῷ οὐδεμίαν γεννᾷ ἀπογοήτευσην, διότι τοῦτο καὶ μόνον ἐζητεῖτο· ἀλλ' οὐδεμίαν ὑπάρχει ἐγγύησις οὖν ἡ διητής θητεία θὰ ἐπιβίση τοῦ νόμου, δι' οὗ ζυρεῖται ἡ ἐπὶ πενταετίαν αὐξήσις τῆς ἐν εἰρήνῃ δυνάμεως. Ἀλλως τε, στρατιῶται ὑποστάτες τιμωρίαν θὰ μένουσιν ὑπὸ τὰ βλάστα ἐπὶ τριετίαν. Τὸ νομοσχέδιον ἐπαγγέλλεται διητὴ τὴν θητείαν. Ἀλλὰ συγχρόνως μένει ἰσχύουσα ἡ παράγραφος τοῦ γερμανικοῦ Συντάγματος, ἡ ὑποχρεούσα πάντα μάχιμον Γερμανὸν νὰ μένῃ τρία ἐτη ὑπὸ τὰς σημασίας, μένει δ' ἰσχύουσα καὶ ἡ διάταξις τοῦ ποινικοῦ στρατιωτικοῦ νόμου, καθ' ἣν φυλακιστὴς ὑπεβιβάζονται τὰς 25 ἡμέρας δὲν υπολογίζεται εἰς τὸν νόμιμον χρόνον τῆς θητείας ἐν τῷ ἐνεργῷ στρατῷ. Δημοτικὸν θὰ ἦτον τὸ νομοθέτημα, ἐὰν ἡ διητής θητεία ἦτον ἀπληγαμένη πάσης ἐπιφυλάξεως· ἀλλ' ὡς παρεχωρήσῃ, δὲν παρέχει ἐπαρκῆ ἀντιγύμνασις εἰς τὰς θυσίας, αἵτινες ζητοῦνται ταυτοχρόνως. Οὕτως ἐξηγεῖται ἡ χεῖριστις ἐντύπωσις, ἡ ἐννεπήσις ἐν Γερμανίᾳ αἱ γνωσθεῖσαι διατάξεις τοῦ νέου νόμου. Καθ' ὅλα τὰ φαινόμενα, ἡ κυβερνήσις τὴν ἐπιφύλαξιν αὐτοῦ θὰ ἐπιτύχῃ μόνον. ἐὰν μετρίσῃ πολὺ τὰς ἀξιώσεις τῆς· πιθανώτερον εἶναι ὅμως οὖν ἡ πρότασις θὰ ναυαγήσῃ θῶρος πρὸ τῆς ἀντιστάσεως τοῦ κοινοβουλίου. Τότε ὁ αὐτοκράτωρ θὰ εὐρεθῇ πρὸ τοῦ διλήμματος τῆς διαλύσεως τοῦ κοινοβουλίου, ἢ τῆς ἀποχωρήσεως τοῦ ἀρχιγκεληρίου. Ὁ Κατρίβις στερεῖται τοῦ κύρους καὶ τῆς δημοτικότητος, ἅτινα ἐπέτρεπον εἰς τὸν γερμανικὸν αὐτοκράτορα Γουλιέλμον καὶ εἰς τὸν Βίσμαρκ νὰ ἐπιβάλλωσιν εἰς τὸ δυστοροῦν ἔθνος πᾶσαν αὐτῶν πρότασιν ὑπὲρ τοῦ στρατοῦ. Ἀλλ' ἐὰν διάλυση τὸ κοινοβούλιον καὶ δοκιμάσῃ τὴν τύχην του ἐν νέαις ἐκλογαῖς, θὰ ἔχῃ ἐκλογικὸν σύνθημα, ὅς δημοτικώτερον οὐδέποτε εὗρεν ὁ Βίσμαρκ. Ἡ διητής θητεία θὰ δειλέσῃ πληρὴν ἐκλογεῖν. Δὲν ἀρκεί ὅμως, ὥπως ἐξαπαλίσῃ τὴν νῆνιν, διότι τὸ ἐθνικὸν ῥεύμα δὲν συμβαδίζει πρὸς τὸν ἐνστάτα ἀρχιγκεληρίον. Ὅπως δὴποτε ἡ πάλῃ ἔσται περιεργατή, διότι κατὰ τῶν φιλελευθέρων θὰ χρησιμοποιοῖται τὸ ἀρκαῖον αὐτῶν σύνθημα. Τὸ γόνητρον τοῦ συνθηματος τούτου εἶναι ἀσθητὸν καὶ πέρα τῶν ὁρίων τῆς Γερμανίας, πανταχοῦ δὲ θεωρεῖται ὡς μέγα γεγονός οὖν οἱ ἰθύνοντες τοῦ γερμανικοῦ στρατοῦ συνήσκησαν τέλος τὸ δυνατόν τῆς διενούσης θητείας.

(Ἐκ τοῦ «Ν. Ἑλ. Τύπου» τῆς Βιέννης).

TA EN EΛΛΑΔΙ

Ἐν Ἀθήναις, 10/22 Ὀκτωβρίου

Per variare, ὡς λέγουσιν οἱ Ἰταλοὶ, ἔχομεν τὴν ὀψ-
 ῖς τὴν διπλωματικὴν σχέσιν πρὸς τὴν Ῥωμικὴν ἡτις
 δὲς οὐδαμῶς ἐξέπληξε τὴν ἐνταῦθα κοινὴν γνώμην, διότι
 ἐκρίνετο πρὸ πολλοῦ ἀναποφεικτος ὁ Σπανίως ἐνθουσιῶμαι
 κυβερνητικὸν μέτρον τυχόν γενικοῦτέρας ἐπιδοκιμασίας. Ἀλλ' ὁ
 ὁμολογουμένως καὶ οἱ εὐλογημένοι παρὰ τὸν Ἰσπανὸν ἀδελ-
 φὸν ἐπ' ἑαυτὸν ὅτι δυνατόν, ὅπως ἐκταλίσσῃται καὶ ὑπομονὴν
 αἰώνιον. Ἀφ' ἣν τὴν οὐσίαν τῆς ὑποθέσεως, τὴν ἀσυστάως
 ἐκζηλουμένην ἀρπακτικὴν διάθεσιν, τὴν ἐκ τῶν ὑστέρον
 ἐπαρρητιῶν ὁμνευτικὴν νόμῳ αἰὲς ὑποθέσεως δεξιματικὴν
 ἤθη. Ἀλλὰ καὶ ὡς πρὸς τοὺς τύπους, ἐπειδὴ τῇ ἑλλειψει
 ἀβρότητας, ἣν ἦτον ἀδύνατον ν' ἀνεχθῇ ἡ κυβερνήτης ἰσο-
 τιμῶν χριστιανικοῦ κράτους. Παρὰ τὴν ἀντιπροσώπων τοῦ
 βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων, διεκδικούντων περιουσίαν ἀνήκου-
 σαν νομίμως εἰς τὸ ἑλληνικὸν δαχμόσιον, ἀπαιτούντων αἰε-
 γυησίαις, αἰτίαις ἰσχυροῖς πρὸς διαδόχους ἀναγομέναις περὶ

ὁ ὕπνους φόβος μὴ ἀποδράσωσιν. Τὸ «Ἄστυ» παρ-
τρεῖ ἐπὶ αὐτοῖς ὅτι, μετὰ τὴν ἐπιβίωσιν διαγοῦν, ἡ ἐπιτρέψει
φιλικὴν σχέσιν θὰ ἦτοιν φιλὴ διατίποισι καὶ εὐδὸς κατὰ
συνθήκην, ὡς ὁ δὲ τοῦ πύλου χαιρετισμὸς ἀνθρώπων ἀπο-
στροφῆς ἐνδομῶν ἀλλήλων. «Ἄλλο ζήτημα εἶνα
ἔσται ἐν ἡ διπλωματικῇ ᾗθρῃ δὲ συντελέσει εἰς αἰσιμα-
ραν διευθέτησιν τῆς ἐκκερμῶς ὑποθέσεως καὶ ἐν δὲν ὁ
πάρει φόβος ἡ ζήμηνωσιν ἐξ αὐτῆς πολλαπλασία συμ-
φέροντα. Εὐτυχῶς τινὰς τῶν ἐνδοκίμων ἐπιβλαβῶν συμ-
πεπειθὸς ἀπεσφόρησεν ἡ φιλικὴ προθυμία, μετ' ἧς ἡ Ῥωσσία
ἐπέζητεῖται τὴν κραταίαν αὐτῆς προστασίαν ἐπὶ τῶν ἐν Ῥω-
μουνίᾳ δεκασιμυρίων Ἑλλήνων ὑπόκω. Τὴν προστασίαν
τῶν ἐν Ἑλλάδι Ῥωμειῶνων ἀνεδέχθη μετ' ἐπιδοκιματικῆς φι-
λοφροσύνης ἡ δῆθεν ὁμαλὴν Ἰταλία, ἀφ' ἧς Ἀυστρία
πρὸς ἡν κατ' ἀρχὰς ἀπαυθύνθη ἡ Ῥωμουνικὴ κυβερνήσις
ἡνὸν ἡ. ἐκ φόβου μὴ φανῇ περιεργωμένη ἐν Βουκουρεστίῳ
εἰς ἀντίθεσιν πρὸς τὴν Ῥωσσίαν. Ἄλλως τε, τὰ ἐν Ἑλ-
λάδι Ῥωμουνικὰ συμπερόντα εἶναι ἀνάγκη λόγῳ καὶ ἀνε-
ξάντικης προστασίας οὐδένα θὰ διέτρεπον κίνδυνον. Πῶς καὶ
ποτέ θὰ λήξῃ ἡ ᾗθρῃς εἶναι, φυσικῶς τὸ λόγῳ, ἀδύνατον.
Ἄλλ' αἱ ἀλλεπάλληλοι ἐρίδες πρὸς τὴν Βουλγαρίαν καὶ τὴν
Ῥωμουνίαν, αἵτινες δὲν ἀμφίβαλλον ὅτι θὰ παρεξηγηθῶσιν
ἐν Εὐρώπῃ ὡς μαρτυροῦν τὴν ἐριστικὴν ἡμῶν διαθέσιν
παρέχουσαν ἀμορμήν εἰς φιλοσοφικὰ σκέμειρα περὶ τῶν ὁμο-
γενῶν ἡμῶν πρὸς τὰ λοιπὰ βαλκανικὰ γένη καὶ περὶ τῶν
παθῶν, ὅρ' ὅν κυκλοῦμεθα. Αἱ σχέσεις αὐταὶ εἶναι ἐν μέλει
ἀπρόσβριτα τῆς ὑπερόχου, ἄλλα σὺνάμα καὶ φευδὸς θέσεως
ἡν κατωρθώσαμεν νὰ δημιουργήσωμεν ὑπὲρ ἡμῶν αὐτῶν
καὶ ὅτ' τὴν τοιρικὴν κατάκτησιν διὰ τοῦ κράτους τῶν
ἀφ' ὧν καὶ τῶν κακῶν, ὅπερ διακρίνει ἀνέκαθεν τὴν ἡμε-
τέραν φυλὴν. Ἡμεῖς συγχρόνως καὶ δούλοι καὶ κύριοι.
Ἐδουλεύομεν εἰς τοὺς Τούρκους, ἀλλ' ὡς ὑπάλληλοι καὶ
τοπαρχαὶ τῶν Τούρκων ἡκούομεν ἐξουσίαν ἐπὶ τῶν λοιπῶν
ὑποταγμένων γένων, φυσικῶς δὲ τῷ λόγῳ ἐξουσία, ἀκούο-
μεν ἐν ἐνόματι καὶ διὰ λογαριασμῶν τῶν Τούρκων, εἴγε
ἀπάντοτε τὸ κατὰβλητικὸν καὶ τὸ ἀδικον. Ῥωμιοὶ καὶ
Βουλγαροὶ δὲν ἐνόουν ὅτι θὰ ἐκασπον ἐκατοντάκις χεῖρα,
καὶ ὅτι μὴ παρεντιθέμεν μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῶν τυραννῶν τῶν
Ῥοί. Ἑλλήνων, προσπαθοῦντες νὰ μετριάσωσιν τὴν αὐθαίρε-
σίαν, νὰ ἀμβλύνωσι τὰ κτυπήματα καὶ νὰ βελτιώσιν, κατὰ
τὸ ἐνόν, τὴν τυχην τῶν βραχυάδων. Ἐβλεπον ἀπλῶς ὁμο-
δόλους, ἐκτελούντας, ἔστω καὶ ἥτις καὶ μετ' ἀπώλης προ-
αίρεσός, τὰ κελεύσματα τῶν καπτακτητῶν καὶ τοῦ μίστος
τῶν ἐστρέφετο πρωτίστως κατ' αὐτῶν. Καὶ οὕτω διεμορ-
φώθη κατὰ μικρὸν ἡ περὶ τῶν Φαναριτῶν legende, ἡς
Ῥωμιοὶ μὲν δι' ἡ ἱστορίαν τῶν νεωτέρων χρόνων οὐδὲν ἀναφέ-
ρουν, ὡς ἡμεῖς δὲ ἀνὰ νόμον εἰς τὸ ἐκ τοῦ Φαναρίου ἐξε-
πέμφθησαν πρὸς τὰς ἐκατέρωθεν τοῦ Ἰστροῦ χώρας καὶ
ἀπλοεῖνται ἐπισκοποῦν καὶ διαβιβάσασιν Ὀσποδοῖς. Ἀλλὰ
ἐκείνης ἀσκήσεως ἀνυπολόγιστον ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς ἀναπτά-
σεως τῆς χριστιανικῆς Ἀνατολῆς, δὲν πρέπει νὰ κρινται
ἐξ ἀποκρίων ἐξαρτῶν. Οἱ Ῥωμιοὶ ἰδίως ἀνεξέλεστον
ἀφελείαν εὐγνωμοσύνην εἰς σειράν λαῶν νοσημένων καὶ
ἀριολόων ἡγεμόνων, οἵτινες, διὰ συνετὸν νόμον καὶ δι' ἀ-
καταμέλειαν τῆς ὕλης προδόν, τοσούτον ἑστέρησαν τὴν
αὐτονομίαν τῆς πατρίδος τῶν, ὥστε βραδύτερον ἡ ἀνεξαρ-
τησία ἐφύη οἵνει αὐτομάτως. Τὰ μυθολογούμενα περὶ τῶν
ἡγεσάντων, ὡς συνέλκοντες ἄλγεα ἐν Βουκουρεστίῳ καὶ Ἰα-
στάνῃ οἱ Φαναριῶται, δὲν εἶναι δυνατόν, ἡ νὰ κινήσῃ τοῦ
κεῖναιμα ἐκείνων, οἵτινες ἐγνώρισαν ἐν Ἑλλάδι ὁδομν-
σας καὶ «βερλὰδες» ἐπαυτοτάτας, γινώσκουσι δὲ συμ-
πρόνως τίνα περιστάσις εἴγε κατὰ τὴν ἔξωσιν τοῦ Κούλας
καὶ εἰς πόσας μυριάδας ἐκατομμυρίων ὑπολογίζεται ὁ πλοῦς
τοῦ βασιλέως Καρόλου. Ἀλλὰ τί ὠρελόντι αἱ ἀναι-
μαστῆτοι αὐταὶ ἱστορικαὶ ἀλλοιπαι; Οἱ Ῥωμιοὶ μὴ
ἀποκρίναι ἀπονοῦν, καὶ τοῦ παρόντος εἶναι ὅτι τοῖς μετέ-
σοφροτάτα αἰσθάνονται ἰδίως ἐκεῖνοι, εἰς ὧν τὰς φλέβας
ἔει ἑλληνικὸν αἷμα καὶ οἵτινες ἀτελὸς κατάρθρωσαν νὰ
κρημυνώσινται καὶ τὰ ἑλληνικὰ τῶν ὀνόματα. Ὑπὲρ τὴν ἐ-
λπίδα, καθ' ἣν σχεδὸν πάντες οἱ ἀντιπροσώποι τῆς Ῥωμει-
κῆς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, Πλαγίνοι, Γαῖκα, Μαυρογενεῖς,
Περσεύοι, Ἐξάρχου, Μυτιληναῖοι, ἦσαν Ἑλλήνες. Ἀλλ'
ἐλπίσασιν, ἐὰν ἐτόλμας νὰ ὑπομνήσῃς εἰς τὴν ἐξ αὐτῶν
ἱστορίαν καὶ διὰ περιφράσεως, τὴν καταγωγὴν τοῦ! Τὸ φαι-
νόμενον τοῦτο δὲν ἀκούσι νὰ ἐξηγήσῃται μόνον οἱ ἱστορι-
οὶ λόγοι, ὡς ἐμνήσθη, πρέπει δὲ ν' ἀποδοθῇ ἴσως ἐν μέ-
λει καὶ εἰς ἐλάττωμα τῶν ἐθνικῶν ἡμῶν χαρακτήρος. Τὸ
ἐπὶ τῆς προπατορικῆς ἡμῶν κληρονομίας διενεμήθησαν
ἐπὶ τῆς ἡμετέρας, αἱ ἡμετέρας ἐπίδοσις περικλυτὰ κατὰ τὰ δύο
τοῖτα, ἴσως κατὰ τὰ τρία τέταρτα, ἀλλ' ἡ ἀρχαία ἡμῶν
περιφύλαξις κατὰ τὴν φιλίαν, ἀντὶ νὰ μετριάσῃ, παρ-
ωμένη Νομίζομεν, ἡμᾶς μὲν αὐτοὺς ὡς τῶν περιούσιον λαόν
τοῦ Κυρίου, Βουλγάρους δὲ καὶ Σέρβους καὶ Μολδοβλάχους
εἰς ὅτα ὑποδεέστερα, τὴν περιεργον δὲ ταυτὴν ἐκτί-
νουμεν, οὐ μόνον ἐνταῦθα, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τόπου. Ὅστις
ἂν ἀκούσῃ ὁμιλοῦντας περὶ «κρητιδίων» καὶ «ἐθναρίων»
ἐν ὑποθέσει τῇ εἰς τὴν Ἑλλάδα χωροῦσι πέντε Ῥωσισαί
αἱ δὲ οἱ ὑπόκοι τοῦ βασιλέως Γεωργίου εἶναι πολυ-
θμότεροι τῶν τῆς ἀνάστης Βικτορίας Δυστυχῆς δὲ πρὸς
τὴν μεγαλαυκίαν δὲν εἶναι ἀνάλογος ἡ μεγαλοσύνη. Ἡ
ἀληθοφάνεια τῆς ᾗθρῃς εἶναι παροδικὸν ἐπεισόδιον, ἀλλ'
ἐν ἀναλογισθῶμεν ὅποια ἦτοιν ἡ ἀμοιβαία θέσις Ἑλλάδος
ἐν Ῥωμουνίᾳ, ὅτε συνετάχθη ἡ διαθήκη τοῦ Εὐαγγέλιου
ἐπὶ τῆς ἀπίας, καὶ ὅποια εἶναι σήμερον, δὲν εἶναι δυνατόν, ἡ νὰ
ὑπολογισθῶμεν ὅτι ἐπὶ τῇ ἐκτετατῇ μεταστροφῇ τῶν ὄρων
ἐκτενέμεθα ὀλίγον καὶ ἡμεῖς αὐτοί.

ἰδομένην οἰκίαν, ὅτι ἦσαν ἀντάξιον εὐσεβήτους εὐρωπαϊκῆς πρωτεύουσας εἰς τὰς εὐρώπας ἀποβόσκας, καταναργαζόμενος τὸ ἐσπέρην ὑπὸ ἥν κτηνοὺς φώτες, θαυμάζει τις τὸν πλοῦτον. ἅμα καὶ τὴν φιλικότητα τὴν ἐκνεύειται. Συγχρόνως πρὸς τὰ ἔθνη τῶν Ἑρμείων ὁ γράφει Ἰω. Ταύτος ἑώρακε τὴν πεντηκονταετηρίδα τοῦ ἑμπορίου τοῦ αὐτοῦ, ὅτε, ἔξωθεν ἐν μικρῇ ἐραγασίῳ τοῦ Ναυπλίου, ὑπέβρε δ' ἅπαν τοὺς μέχει τῆς αὐτῆς πρώτου νοήμονος ῥητορίας καὶ ἀνεπίτητος τὴν μίσητον. Σήμερον τὸ κατὰστῆκα διεκινεῖται μετὰ ἔχλου ὅς ταν ὡάνου τοῦ, ὁ περὶ τῆς θέσεως τοῦ καὶ καποῦς τὸν κόπινου τοῦ, βλέπων τετιμημένον ἐνομάτῳ καὶ προαχόμενον τοῦ ἔργου τοῦ. Σπάνιον προσὸν τοῦ Ἰω. Τὸ πρὸν εἶναι οἱ συγκαταλεγμένοι εἰς τοὺς διαγίγους Ἑλληνας, οἵτινες ἐνδραστή εἰς ἐλευθερία πολέται καὶ ὁ ἀπὸλος πολιτὴς ἕνεκεν καθήκον ὡς ὁ βουλευτὴς καὶ ὁ ὑπουργὸς καὶ δι' ἡ ἐνδοκίαν τοῦ δικαιοκράτου τῆς ψήφου τοῦ εἶναι ἀληθῆς λειτουργία. Καὶ δια τούτου ἐν ἡμέρᾳ ἐκλογῶν ἐργάζεται, συμβουλεύει, χρησιμοποιοῖ τὴν γνώσιν καὶ τὴν περὶ τὸν καὶ πράττει ἀπ' ἀγαθῆ δι' ἐξήγησιν εἰς αὐτοὺς ὡς εἰσέχον τοῦ μέλους τῆς ἑμπορικῆς ἡμῶν κλάσεως. — Ὁ Κρῆς ὁπαρχὸς Γεωργίους Ἀρσεντάκης, παρουσιασθεὶς ἐν τὸν διὰ δόχον, ἐδωρήσατο αὐτὸς κτηνὰ σημαῖαν κυριεύσαντα μὲν Ἰουνίῳ τὸν 1867, καὶ τὴν ἐν τῷς τοῦ μοναστηρίου τῆς Γονιᾶς μάχῃ. — Οἱ φιλοπαιδαγγοὶ Σάμου πέμπουσιν εἰς τὴν βασιλεῖα ὡς δόρον ἐπὶ τῇ εὐκοσμιανταετηρίδι τὸ γάμιον τοῦ πολυτέλες λεύκιμα περιέχον χωρογραφίας τῆς ἑλληνικότητος τῆς νήσου τούτου. Τὸ δόρον δὲ κομίσθαι τετραμνηλὴ ἐπίτροπῃ, ἥ δὲ π. ρακοβουλὴ καὶ ἡ Φιλομονικὴ τῆς Σάμου. — Ἀγέεται δι' ἡν ἡλίκην Ἑταιρεία, ἡ ἀναβαλλομένη τὴν σφραγὶν τοῦ σιδηροδρόμου Πειραιῶς-Αἰγίου, ἐργάζεται ἐν Ἀνδάνῃ, ὅπως τὴν περὶ τὸν τοῦ ἔργου ἀνὴρ λάβῃ δι' ἰδίῳν νεφελῶν ἄλλῃ Ἑταιρεία, τοῦ ἑλληνικοῦ δημοσίου ὑποβαλλομένου εἰς ἑτέραν δαπάνην, ἣν τὴν παραχρῆν μικρὰς ἐπὶ χροῦ γήσεως πρὸς τοὺς δαπανηθείαι μέχρι τοῦδε 16 περὶ τοῦ ἐκατομμυρίου. Ἡ νέα Ἑταιρεία δὲ ἔρχη καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐκμεταλλεύσεως.

Κατὰ τηλεγραφήματα ἐξ Ἀθηνῶν, ἡ ἐορτὴ τῶν ἀργυρίων γὰρ ἐτελέσθη σερμάν ἐν μέσῳ μεγάλῃς συρροῆς ἔθνων. Εἰς τὸν βασιλὶ ἐπεδόθησαν ὑπὸ τῶν πρεσβυτέρων συγχρηθίμῃ γραμμικῇ τὰν αὐτοκρατορίας τῆς Αὐστρίας καὶ τῆς Γερμανίας, τοῦ βασιλεῦς τῆς Ἑλλάδος, τῆς ἀνάστης τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς ἀντιβασιλείας τῆς Ἰσπανίας. Τοῦ γράμματος τοῦ Πάπα καὶ ἐνεχρίσθησαν ὁ καθολικὸς ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν Λαζαρίου Ἰὼν τῆς Ἐρμιόνης ἐπὶ δέσποτις τοῦ συγχρηθίμῃ γραμμικῇ τοῦ πρεσβυτέρου τῆς γαλλικῆς δημοκρατίας, ὅπου, μετὰ τῆς εὐχῆς ὑπερ τῆς βασιλικῆς οικογενείας, προσηύχθη κμὴ δυνάμειν να χωρισθῶν το ἔθνος ἀπὸ το βασιλεῦς, ἀνασῶντες τὴν ἐγκρίσιν διαδράμωσιν τῆς πατροπαράδοτου φιλίας, ἥτις συνδέει Γαλλίαν καὶ Ἑλλάδα.

Κατὰ τὸν «Φιγάρω», ὁ βασιλεὺς καὶ ἡ βασίλισσα τῆς Δανίας
 ὁ Τσάρκος καὶ ἡ Τσαρίνα, ὁ πρίγκηψ καὶ ἡ πριγκίπισσα τῆς Οὐαλίας
 ὁ δούξ καὶ ἡ δούκισσα τῆς Κομβερλάνδης προσήγγινον ἀπὸ κοινοῦ ἐν
 τῷ βασιλικῷ τῶν Ἑλλήνων εὐγεῖς θαυμαστὰν ἀφ' ὧν καὶ χρυσὸν δια-
 σκιστοὺς ἐπιτραπέζιον συσκευὴν, συγκαμμένην ἐξ 796 πικανῶν καὶ 13
 μεγάλων παρομβίων. Ἐκαστοὺς σκεῦος ἐρείει συμπλεγμένα τὰ ἀρχι-
 γράμματα τῶν ὀνομάτων τοῦ βασιλέως καὶ τῆς βασίλισσας.

Δὲν εἶναι δικίον νὰ παρεῖλη ἀλλοδαπὸς τὸ θύνατον τοῦ ὅπλου καὶ χειρὶ Μανουσίου, πληροῦσθαι βάρους κατὰ τὴν πρόσταξιν συγγραφεύων τῶν Σρακιανῶν πρὸς τὰ τοιαῦτα στρατεύματα. Ἀπελθόντες ἤρρασαν εἰς ἀκραίῃν Ἑλλάδα, εἰς γενναίον Κόρινθα, εἰς τὸν ἔργον τοῦ Γ. Ἀρχηγροῦ τῆς Κρήτης κατὰ τὴν ἐθνικὴν ἀεγέσιν τοῦ 1821 διαμαρτυρούμενος κατὰ τῆς νέας υποδουλίου τῆς πατρίδος τοῦ, καίτοι δ' αἱ ἀποφῆς τῆς ἡμέρας εἰναι Ἐσπερίῃ, τὸ αἶμα τοῦ ἐθνεγούστου καὶ τοὺς δὲν ἐρρεῖται ἐπὶ μάταια, διότι ἀποδίδουν ὅποια εἶναι ἡ κερδοῦς νευσίῃ, καὶ ἡ χαρὰ τῆς Ἀμαζονίᾳ, καὶ ἡ ἰερουργία τῆς Ἰνδίας, ὡς περιγράφει ὁ Κ. Γεννάδιος. Πολλὰ καλὰ εἶς Κόρινθον ὅ' ἀποθνήσκουσιν ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης καὶ δὲ Μανουσίουλῆς, πρὶν ἢ τῆς τοιαυτῆς πανουργίας, προσλθούσα σύμικτον τὴν νεοελληνικὴν ἀναιδериα, καθαρῶς τὴν συνέλευσιν τὸν πρόθετον σκοπόν καὶ νὰ μεταβλήτῃ τὴν Κρήτην εἰς Κούρην διατόν. Ἐν μέσῳ τῆς εὐτελείας, εἰς τὴν κωλύεται καὶ ἡ εὐλευσὴ καὶ ἡ δούλη Ἑλλάς, παρῆγονται εἰναι τὸ δέκαμα ἄνθρωπον, οἵτινες καὶ τῇ ζοῇν εἰς οὐδὲν ἠλοιοῦνται ὑπὲρ τῆς πίστεως τὸν καὶ τοῦ ἐθνισμοῦ τὸν. Οἱ μεγάλοι πολιτικοί, οἵτινες τῶρα θλαστικῶς παρ' ἡμῶν ὡς ἰμῶντες, καὶ συγκαταλέγουσι πῖνακας καὶ τὸν ῥῶμα, καὶ τὸ θύνατον ἐβρίσκει εἰς πέλιος τὴν μεγαλύνησιν, εἰς τοὺς αἰεὶ ἀπαγγέλλματος τερροῦσθαι οὐκ, καὶ θὰ μνησκήρῃσιν τὸν ἰδεῶν, τῆς ἡγάγετον αὐτὸν εἰς πρόσωτόν, τὸ δὲ τύπος τὸν Ἀθῆναι, δ' ἀπαθανάτωσιν καὶ ἐκάστην τὰ ἔθνη κοινῶν ἐγκληματικῶν, δὲν θὰ εὐρῇ ἴσως δὴ οὐ σέρας, ἵνα ἀναγερῇ τὸ θύνατον τοῦ Μανουσίουλῆ. Ἄλλ' ἡ Κρήτη γενεῖ εὐτυχῶς εἰς ἀνδρά καὶ Ἑλλήνας καὶ ἐν μέσῳ αὐτῶν θὰ εὐρῇ ἕστων ἡ βραχίον τὸ θύνατον καὶ μιστῆς καὶ ἐκδικήσων.

ΑΥΣΤΡΟΥΓΓΑΡΙΑ

Ἡ εὐλοπατρία ἐλληνικῆς Κονσταντῆς τῆς Τεργέστης δὲν παρῆλθεν ἀνεύρεσθαι τὴν ἐκκοπιστικὴν ταπεινὴν γάμυν καὶ βασιλικὴν ζεύγουσαν τῆς Ἑλλάδος Εἰς τὴν ἐν τῷ ναφί τοῦ Ἁγίου Νικολάου τελεσθαι τὸν ἱστορικὸν δοξολογικὴν παρέστησαν οὐ πρόεδρος τῆς Κονσταντῆς βασιλεὺς Ῥάλλης, οἱ σύνεδροι Μγ. Γαλιτῆς καὶ Ἀλέξ. Αὐρεντιού, οὐ Γ. πρόεδρος τῆς Ἑλλάδος Κ. Βιτωρόυς μετὰ τοὺς γραμματεῖς τοῦ προέδρου Κ. Μίληρη, οἱ πρόεδροι τῆς Ῥωσσίας καὶ τῆς Δανίας Κολέμιν καὶ Οκόνωφ καὶ πληθεὺς ὁμογενῶν. Μετὰ τὴν δοξολογίαν, οἱ ἀντιπροσώπων τὴν συγγενὴν αὐτῶν, οἱ ἐπιτρόποι τῆς Κονσταντῆς καὶ πολλοὶ ῥιθυμοὶ διαγενεῖς συγγλιν εἰς τὸν πρόεδρον, ἔνθα ὁ Κ. Βιτωρόυς παρέρχεται ἀναλυτικῶς, κρυφὸν δ' ἐρρίπνει δὲ καμπανιστῆς εἰς προσπάθειαν ὑπὲρ τοῦ βασιλικοῦ ζεύγους, εἰς δὲ πάντας ἤχησεν ἐκ καρδίας να ὁρπάσῃ ἐν ἀδιατάκτῳ εὐδαιμονίᾳ καὶ τοὺς χροῦσας καὶ τοὺς ἀδακνύοντες αὐτοῦ γάμους. Ἡ ἐπιτροπὴ τῆς Κονσταντῆς διεβίβασε τηλεγραφικῶς συγχαρακτικὴν εὐχὴν εἰς τὰς Α.Α. ΜΜ.

Ο βενιζιλιανός αναποκρίνεται τῷ «Χρόνῳ» διεβάζων τὴν ἐφημερίδα, καὶ λέγει ὅτι ἐκεῖ «παρὰ τοῦτο καὶ τοῦτο τοῦ Κ. Τρικοῦφι, γῆρας τοῦ Ἑλληνικοῦ πατριώτου, γυνώσκοντος ὅς ἐκ τῶν ῥημάτων του καλὰς τὰς πράξεις»· «Κατὰ τὴν στιγμήν ταύτην πᾶν ἀνεμὸς δυστυχίας κατὰ πάντων τῶν κρατῶν, ὡν τὰ οικονομικά ἦν ἐν αὐτῇ πρώτῃ τάξει, ἀλλ' ὁ γενικός οὗτος φόρος ὑπερέβαινε πᾶν εὐλογον-
δριον καὶ ἡ κατακρήνη κατὰ τὸν δανεισμὸν οὐδ' αὖτε λαμβάνει ὑπὸ τὴν ὄψιν τοῦ ὅτιν τοῦ ἐκείνου αὐτὰ κράτους. Οὕτω τὰ οικονομικά τῆς Ἑλ-
λάδος ἐκινδύνουν ἐπὶ ἐσχάτῳ ὅς ἀπερωμαίνοντο ἐπὶ τῆς δ' οἷα κοινῇ τὰς χρηματικῆς στιγμῆς τῶν ἀνατολικῶν περιπόλων υποστηρίξει. Δι-
29
29 ἑκατομυρία εἰς χρυσόν, αὐτὰ ἀπαιτεῖ ἡ ὑπερβολὴ τοῦ δημοσίου
χρέους, ἐνεκεν τῆς υπερπληρώσεως τοῦ συναλλάγματος, ἥτις πέσει αὐτῇ
πὺν 11—12 ἑκατομυρίων καὶ ὅα ῥακεῖ, ὅπως διαταχθεῖ καὶ τὸν ε-
λαττωτικὸν προϋπολογισμόν, ἐρωτᾶμεθ' ἵδ' ἂν δυνάμει καὶ κατὰ
λῶμεν εἰς ἀνέκρυν τῶν τόκων καὶ ἂν ἔνθ' ἐπέλθῃ ἀναβολή. Ἡ
κυβέρνησις, βλέπουσα διὰ τὰ χρηματιστήρια ὅτι ἐναι εὐμενὸς διατεθεῖ-
μεν καὶ διὰ περὶ τῶν χρηματικῶν ἡμῶν πραγμάτων πρέπει καὶ προ-
νοήσαντες σκόδον, ἀπερῆκεν νὰ περιβῇ τὰς δαπάνας, αἱ οικονομικαί
δ' εἶναι νῦν τὸ σύνθημα καὶ τὸν πολιτικὸν καὶ τὸν δημοσιονόμον.
Πᾶν τὸν οικονομικόν, δὲ ἐπὶ γενικῇ ᾗδ', ὁ Κ. Τρικοῦφης ὅα ἐπέσει
εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τὸν 1893 καὶ ἄλλας. Αἱ στρατιωτικαὶ δαπά-
ναι, αὐτῆς ἐν ἔτει 1890 ἀνέβησαν εἰς 17—18 ἑκατομυρία, ὅα ἐλατ-
τωθῶσιν εἰς 13, αἱ δὲ ναυτικαί, αὐτῆς πρό τινα ὅσα ἐνδὲν ὑπερβαί-
νουν 2½—3 ἑκατομυρία ἀνέβησαν δὲ κατὰ μικρὸν εἰς 6¼, ὅα ἐλατ-
τωθῶσιν εἰς 1½. Τὸ δημοτικὸν ἔργον, ὡς ἡ μετὰ τῆς αὐτοῦ ἀπαιτήσεως
ἐντῆθεν ἐν μέρει ἡ ἀπορρίψις τῆς δυσχερείας, ὅα ἐλαττωθῶσιν εἰς 2½
ἑκατομυρία, καὶ ἄλλοι κλάδοι τῆς ὑπηρεσίας ὅα υποστήσιν περικεκοπ-
ῶς, ὥστε ὁ προερχόμενος προϋπολογισμὸς ὅα ἔχῃ ὅλους ἀπορρύν χαρακτη-
ριστῶς τῶν ἑλληνικῶν προϋπολογισμῶν ἦτον ἐν γένει δι' ὑπερπληρω-
μὰς ἐσοδα, καταλειπόμενα πολλὰς καλυπτομένης 6—9 τοῖς εκατῶν.
Αλλ' ὁ Κ. Τρικοῦφης ἀπερῆκεν νὰ λήθῃ ὅς βαίνει τὰς χρηματικῆς
ἀποστάσεως τὸν 1890, πρὶν 90 ἑκατομυρία ἀντὶ 96. Ἀρ' ἔτερον, ὅα
ἐξῆρα ἡλιθιωτέως εἰς 82—84 ἑκατομυρία. Ὅσα ἀπομένει καὶ περι-
ουσιάζονται 6—7 ἑκατομυρίων δι' ἀπορροπῶν ἀνάγκης. Ἀλλ' ἀπειθεῖ αὐτὸς
ὅτι ἐκ τῶν εἰδῶν, περὶ τῶν χρηματικῶν, ἀπορροπῶν κτηνῶν καὶ
ὑψίστων, εἶναι πιθανόν διὰ τὰ ἐσοδα ὅα ὑπερβαίῃ τὰ τὸν 1890. Εἶναι
ἀληθές δι' οὐτολογίαν ἵκονταί εἰς χροῖσιν δραχμὰς, μὴ λαμ-
βανόμενης ὑπὸ τῆς τῆς διαφοράς τοῦ συναλλάγματος· ἀλλ' ἡ κυβέρνη-
σις ἐπείκει διὰ τὸ περισθῆναι τὰ χρήματα διὰ γενικὸν δανεισμὸν, ἡ διὰ
προκαταβολῆς, ὅπως ἀπὸ τῶν τῶν προϋπολογισμῶν τὸν 1893 τοῖς
προσέτοις τούτου βαρύν. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὁ χρυσὸς, ὁ ὑπερ-
πληρωμὸς ὁ φόδος μὴ ἐξάχρηγ ἡ κυβερνήσεως νομίσματα καὶ οὐ τόπου,
προσέτοιρα τὸ ἐμπόριον, καὶ κατέλθῃ εἰς ἐλλογον τιμῇ, ἀρὸς δ' ἀπο-
εἰρήνη δι' αὐτὸς ἀποβῇ ἐπὶ τακτικῶς καὶ τὸν συναλλάγμα ἐκ-
πύσει· ὁ ἀνάγκωσις ἡ πίστις καὶ τὸ προερχόμενόν τῆς κυβερνήσεως
ἐν ἀναγκῇ νὰ υποστή τοῦτον πρόσθεν ἡμῶν πρὶν καταβῇ τὸν
κομμοκρίτην, εἰς τὸν δὲ ἐπαχθῇ ἡ διηκτικὴ τῶν ἀρῶν αὐτῶν

Εἰς τὸ βραβύκιον τοῦτο ὑποκατακρίθη τὸ «Ἄριστον» προσήκοντι
 αὐτῇ τῇ ἐξῆς ἐπιστολῇ, ἣν, οὐδαμῶς δημοσιονομοῦσιν, ἀφαιροῦμεν διὰ ἡρώ-
 διαν ἐκ τῆς βίβλος ἐκείνου φαντασίου. «Φαίνεται ἀπορασιασθεῖς ὁ ἡ Γαλι-
 λαῖα πᾶσι τῇς Ἑλλάδας οικονομικῶν ἐπιτρόπων, ὅπως ἐξέτισται τῇς
 εἶναι ἀπὸ κοινού μετ' Ἀγγλοῦ ἐπιτρόπου. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, πῶ-
 τεύεται καὶ πρὸς ἀποφύγην δυσμερειῶν, καλὸν δὲ ᾗτων να ἐμμενόντι
 αὐτὰ τὰ λοιπὰ κατὰ τὸ παραδεχόμενον τῇς Ἀγγλίας καὶ τῆς Γαλλίας.

Εἰς τὰ βενιαϊνὰ φύλλα ἐδημοσιεύθη ἡ ἐξῆς ἐπιστολὴ, ὡς γρα-
μμεῖον ὤφειεν ἐκ τοῦ στρατοῦ Ἰνδιάντε πρὸς τὸν ἐν Βελιγραδίου Σύλ-
βαριον τῆς Παλαιᾶς Σερβίας· Ἰππότην τοῦ παρόν· ἡ Αὐστρία δύναται νὰ
παρῇ ἐν Βοσνία καὶ Ἑρζεγοβίνα, ὅτι θελεῖ, δύναται νὰ προσαρτήσῃ
ἐκ δύο ἐπαρχίας εἰς τὴν μοναρχίαν· πλεονάζει ὁμοῦσαν φαίνεται ὅτι
ἡ λύσις τοῦ ζήτημα καὶ διὰ τῆς προσαρτήσεως. Ἡ Ῥωσσία οὐδέποτε
ἀνταγωνίσθη τὴν νομιμότητα τῆς κατοχῆς χωρὶς ἀνταρτικῶς σλαβισμοῦ

καὶ οὐδέποτε θὰ ἐπιτρέψῃ τῇ Αὐστρίᾳ νὰ βαλῇ ἐδραίας πόδια ἐπὶ τῇ
κερσοῦσιν. Πρὶν ἢ περάσῃ πολὺς χρόνος, ἡ ἀληθὴς προοσιὰ τῆς
Σλαβίας ὁ ἀπαιτῆθαι ῥήτους παρὰ τῆς Αὐστρίας νὰ ἐκκενθῇ τὴν Βο-
σνίαν καὶ τὴν Ῥωβερδίναν ὡς χωρὶς ἀντικεινὰ εἰς τὸ σερβικόν ἔθνος.
Ἡ Ρωσία οὐδέποτε ἐπείσθη τῇ Αὐστρίᾳ τὴν κατοχὴν τῆς καὶ το-
ἀρῆς διὰ τὸ τελευταῖον φεωροῦσιν ὡς πρὸς προσηλὴν αὐτοῦ τοῦ
ῥωσικοῦ συνεννόησις πρὸς τοῦτον σκοπὸν. Ἡ Ρωσία δὲν ἤθελαν νὰ
προβῇ εἰς τοιαύτην πρότασιν, διότι δὲν ἐδίδουσαν νὰ πωλήσῃ Σλαβὸν
ἀνδρὸς τῆς. Αὐτὴ ἡ ἰδίᾳ οὐδέποτε διενεῖχεν τὴν προαποστήσιν σλαβικῆς
ἐκδοχῆς γῆς εἰς τῆς βαλκανικῆς κερσοῦσιν. Δὲν ἤθελαν λοιπὸν νὰ
ἐπιτρέψῃ εἰς ἀλλοὺς καὶ ἰδίως εἰς τὴν Αὐστρίαν, εἰς ἀπεργασίαν ἐκείτῃ
ἐν ἡμετέροισι αὐτὴ ἀπέδει τοσοῦτον πρὸς πασιγνώστα ἱστορικά γεγονότα
καὶ δὲ καὶ πρὸς τὴν διενεῖχ Ἀφρικήν, τὴν ἐπιβαλλομένην εἰς δημόσια
ἀνδρά, ὅστε ἡ γήνησις τῆς παροῦσας ἡλὰν ἀφαιρητισμοῦ.

Ἐν στρατιωτικῇ ἡμέρᾳ δι τῆς Βιέννης κατηγγέλθησαν ἐπ' ἐσχάτῳ τῶν νέων μεταπολεμικῶν ρωσικῶν στρατευμάτων. Το τεταρακκοτό ἐκὼν σύγκληται τῶν θάνατον, πρότερον ἐν Κωνσταντίνῳ, περιεχόμενῃ εἰς τὴν δεκάτην πέμπτῃν μεραρχίαν τῶν ἱππικῶν, ἐδρεύουσαν ἐν Πόλει, καὶ ἐκείνῃ μεραρχίᾳ τῶν ἱππικῶν, πρότερον ἐν τοῦ κυβερνήτη τῆς Πολέως, μετεβίβῃ εἰς τοῦ κυβερνήτου τοῦ Κιέβου. Ἐν μὲν σύγκληται καὶ ἀσχηματῶν ἐν αὐτῇ τῇ πόλει τοῦ Κιέβου, τρία δ' ἑσσεῖν ἐν τοῖς δικαστικοῖς χωρίοις, τοῖς αὐτοῖς ἐγγύτερον τῶν αὐτοκρατορικῶν συνόρων. Εἰς τὰς ὑπεροχὰς τῆς ἡ-28 μεραρχίας ἱππικῶν πρόκειται νὰ προστεθῶσιν καὶ ἑστέραι προσημασμέναι δ' οὐ καταρτισμός δὲ νέων σωμάτων, τοῦ εἰκοστοῦ τεταρακοκο καὶ τοῦ εἰκοστοῦ τρίτου. Τοῦ εἰκοστοῦ δευτέρου ὁ ἀποστελεθῆσθαι δι τῆς ἐνδοχῆς τῆς τριακοστῆς ἐνάτης μεραρχίας τοῦ πεζικοῦ, νῦν ἐν Κωνσταντίνῳ, πρὸς τὴν τεταρακοκοτὴν, νῦν ἐν Καζάν, τοῦ δ' εἰκοστοῦ τρίτου δι τῆς ἐνδοχῆς τῆς εἰκοστῆς καὶ τῆς εἰκοστῆς πρώτης μεραρχίας. Εἰς πάλαι σώματα, ἂν οὐχὶ εἰς πάντα, καὶ προστεθῇ προσημασμέναι καὶ τρίτη μεραρχία πεζικοῦ, παρακαθῆναι δὲ τοῦ μέτρου τούτου εἶναι ἡ προσπάθεια καταχρησθῆναι αὐτῆς τῆς ἰσχύος τῶν ταγματῶν τῆς ἐφεδρείας κατὰ τὰ δικαστικά σώματα. Δι' ἐστέρην διατάχματος ἀπερσιτισθῆναι ὁ καταρτισμὸς τριῶν νέων ταγματῶν ποταρτικοῦ πεζικοῦ. Σημειωτέον δ' ἐν ταγματῶσιν πρὸς τὴν ἐν στρατικῇ δραστηριότητι βαίνει ἡ ἐν τοῖς νέων, εἰς δ' ἀκριβοῶν ἐὰν αὐξάνειν ταχύτερον ὁ ρωσικὸς στρατός, ὁ ρωσικὸς στόλος. Ἀνὰ πᾶν ἔτος (λέγει ἡ ἑφημερίς Reichswehr, καὶ ἡ ἑφημερίδα τῆς Πόλεως) ἀφαιρῶσιν τὰς τακτικάς στρατευμάτων κατὰ τὰ αὐτοκρατορικὰ καὶ γερμανικά σώματα πολυαριθμωμένα, ἡ πρόβλεψις μὲν. Δι' ἀρμυρία ἐν Αὐστρίᾳ ἀρχαί γινώσκουσι το γεγονός τοῦτο, ἀλλ' εἰς οὐδὲν προέβρισαν μέχρι τοῦτε ἀντίθετον διάβημα.

ὁ Μαχμοὺτ-πασάς ἐξεδιέφυγ' ἐν τῷ ἀρχηγείῳ τῶν προστά-
των ἐν Κρήτῃ παραγών, αἰτίαις ἐθνομιστικῆς ἡρώας ἐν τῷ εὐρωπαϊκῷ ἔθνεϊ,
ἀποβλέπων δ' εἰς τὸν Σουλτάνον ἔθεσεν, ἡν ὁ διαφεύγειν τὰ γράμματα καὶ
βραδύει τοὺς ἀπανταχοῦ τῆς νήσου ἐπιταγὰς πλήρεις τάξεις καὶ οἱ καὶ κό-
λος ἀγχολεῖται εἰς τὰ ἔργα τὴν μετὰ πρωτοφανούς ἀπὸ εἰκόσιν ἐτών
ῆς ἡμέρας. Καὶ ὅμως εὐθὺς κατωτέρω δὲ πασὰς ἀναγκάσεις τὰ ἐνο-
μήματα οἱ ἐγένοντο παράγῃ παραγὰ καὶ ἀνατορὰς συγκολληταίς, ὡς
ἔργηται ὡς ἔξης· «Ὁ εἰς ἱερὺς, ὀδοῦται Παρθένος Καλιζῆς, δὴται
κατατὴν σάβαν τὸ 1866, ἐρημιάσις μέλος ἐπαναστατικῆς ἐπιστροφῆς
καὶ ἐκείτος εἶν, διὰ μὲν ἐν Ἀθήναις, διὰ δὲ ἐν Ρώμῃ, ἡλθεν, ἀγνο-
στον πῶς, εἰς Κρήτην καὶ ἀπεπαρῆν ἐν ὑποκινήτῃ παραγῇ, ἀποπλα-
νήσις τινὰς ἀλίγας διὰ χρηματικῶν θυρώων. Ὁ ἱερὺς οὗτος καὶ εἰς
τὸν πύκτον τὸν, ὀδοῦται Χρῆστον Ρεβελάνδον, ἀποπαρῆν τῆς νήσου,
καταφύγων ἐν Ἑλλάδι. Ἐβρον ὄργανον τὸ ἱερὺς τούτου, ὀδοῦται
Κρίστος, ἐπὶ σκοπῇ διαταρῆσις τῆς δημοσίας τάξεως, συνέλαβε περὶ
ἐαυτοῦ ἐν Σφακίῳ περὶ τὰ εἰκόσιν ἔτος, ὡς ἐπὶ τὸ πᾶν ἀνθρώπων
ἔχον πόρον ἔχει. Οὗτοι ἐπυροβόλουν καὶ κατ' στρατιωτικὴν τὴν ἀποπα-
ρῇ, ὅπως ἀντιπροβόλουν, ἐν τῇ ἐπακολούθησιν δ' ἀμύχμαξ ἐ-
παληφῶν βαρέος ὁ Κρίστος καὶ τινες τὸν ὀπαῖον τὸν ἐρονήθησαν, δι-
αποκολλητὴν δ' ἡ συμμορία. Τὸ εἰς Σφακία περῆν στρατιωτικὸν ἀπο-
παρῇ, ἀπὸ ἀποκατεστην ἐκεί τὴν τάξιν, ἐπανήθη ἐνὸν ἀλλοῦ
ἐπιστολῆς εἰς τὴν προεὐνομένη τὸν διαμεριστικῶν. Ἡ ἔκθεσις αὕτη
ἐπαρῇ κυρίως περὶ ἀνέλεσιν ἐκζητήρησις, ὅς ἐπέμψῃ τηλεγραφικῶς
εἰς Ἀθήνας εἰς τὸν «Ν. Ἐλ. Τύπον» τῆς θιῆνης. Ἀλλὰ τὸ βιενναῖον
ἐφύλην, δημοσιεύσας τὴν ἀνακρίσιν, προσέθηκε τὸ ἔξῃ βραχίον, ἀλλὰ
κατανοοῦσιν ὅτιον· Ὁ αὐτοῦ δὲ Μαχμοὺτ-Ἀλιῆ-ἑν-πασάς ὀδοῦται
καὶ ἐν Κρήτῃ ἐγένοντο τὸ ἀποπαρῇ, πρὸς διαταρῆς τῆς ἡσυχίας
καὶ οἱ ἐν τῇ μ.α. περιττοῦς ἡ τάξις ἀποκατεστὴ διὰ τῆς βίας τὸν
ἐπὶ τῶν, Ἀπατεῖται, τῇ ἡλθείῃ, μεγάλῃ ὀδῇ βραχυτῶν, ὅπως συγ-
κροῦν, ἐνῶστον τὸν ὀδοῦται τῶν πύκτων γενομένων. Ἰσχυρίζεται
ἐπὶ τῆς νήσου ἐπιταγὰς πρωτογὰς ἀπὸ εἰκόσιν ἐτών ἡμέρας· ὅτι
ἐκείνην καὶ ἀξέτιμα τὴν βραχυτῆς τὸ πᾶσιν ὁ «Ν. Ἐλ. Τύπος», ἐάν
τὴν θυνοῦν ἐν γινώσκῃ τὴν ἐν ἱερῇ Παρθένῃ Καλιζῇ, περὶ οὗ
ἔστι, διὰ κατῆλθεν εἰς Κρήτην ἀγνοῦστον πῶς, ἐξεδιέφυγ ἐν Χα-
λκιδί, ἐνὸν ἐνέμεσται κατ' ὄρεσις καὶ προσεπλήσθη τὰ δεκάσις διὰ θυσιῶν,
καὶ οἱ αὐτοῦ ὁ Κρίστος τὴν μέγιστον ἐσχάτων βουλῆσιν ἐπὶ Κρήτην, διὰ
τὸ τὸν τορκικὸν ἀποπαρῇ, ὅπως παρὸς τὸς ἀποκαταστήσῃ τὴν τά-
ξιν ἐν Σφακίῳ, ἀπεκλεισθὲν πράγματι ὡς τὸν ὄρεων καὶ καὶ μόλις
ἐσθῆθ, ἀπὸ δ' ἐπὶ σκοπὸς Λάμπης, ἐνδοῦς εἰς ὁρμῇς παρακλήσεις τοῦ
«Ν. Διοικητοῦ», ἔπεισε τοὺς συμπολίτας τὸν ν' ἀφῆσται τὴν ὁδοῦν τὸν
ἀπὸ τῶν, Ἄλλοις δὲ Μαχμοὺτ-Ἀλεξάνδρ-πασά, ἵνα καλίστατον ἀ-
πενεστοῦν, ὡς προνήξ τὰ προσωπογὰς τῆς ἐκθέσεως τοῦ ὁ ἐν Χα-
λκιδί ἀντιπροβόλουν τὸ βασιλεῖος τὸν Ἑλλήνων!

Ἐλλογίμος φίλος ἐπιστέλλει ἡμῖν ἐκ Βουδαπέστης, τῇ 25 Ὀκτωβρίου 1892. Ἀπὸ θύμω περὶ τούτων, χρεῖν τὸν ἡμετέριον σχέδιον καὶ συμπερινοῦν τῇ Οὐγγαρικῇ πρὸς τὰ βαλκανικά ἔθνη, τὴν προέδουσαν τὴν μεγαλύτερην καὶ αἰσιμὴν ὑπουργὸν τὸν ἡμετέριον Γαβριήλ Baross, εἰσέλθῃ ἐν τῇ ἐνθάδε ἡμετέρῃ Ἀκαδημίᾳ ἡ διδάσκων τὸν ἀνατολικὸν καλοῦμενον γλῶσσον τῆς τουρκικῆς, ῥωμανικῆς, αρβερλικῆς καὶ ἑλληνικῆς, ἥς καθήκοντι διαφύσῃ, βελτιωθῇ καὶ ἐκπαιθεῖ, ἐξ Ἀθηνῶν ἐλλογίμος ὁμογενὴς Ρώσος Ρουσσοῦλος, πρ. διδάσκαλος τῆς ἑλληνικῆς τῆς αὐτοκρατορίας καὶ βασιλευστέας Ἑλίαςθεῖς. Καὶ αὐτὰς δεῖ δὲ εἰς τὴν Πανελλήνιον προεβλῆθαι σφόδρα καὶ σεβαστὸς Οὐγγρὸς ἀναγέρχῃ τῆς ἑλληνικῆς φιλολογίας ἐν τῇ ἐνθάδε Πανεπιστημίᾳ κ. ὠδωνῇ Τέφυος ἐξ εὐκαιροῦς καὶ εὐγενούς φιλελληνικῶν βρῶμα-
των, κατέβητε δὲ τὸ ἐνθάδε ὑπουργεῖον τὸν ἡμετέριον θύμω χιλιτάδων καρῶνιν αὐτεργασίαν, ὥστε διὰ πάντας δ' ἐπίτας αὐτῶν τόσας, φλοιο-
λά ἔκαστον, προσεργάσῃ καὶ διαγνώμην ὑποσχεθείας, εἰς τὴν ἀριστεύοντα ὑγγρον μαθητὴν τῆς ἑλληνικῆς γλώσσας ἐν τῇ ἡμετέρῃ Ἀκαδημίᾳ ἐν ἤρκεισεν, οὐ ἐπὶ πενηνθοσσετάῳ περίπῳ, δ' ἡγοράς καθήκοντι τῆς κ. ὠ. Τέφυος ἀγωνίσθῃ καὶ ἐρξάσθαι ἀνεύθυνος ὑπὲρ τῶν ἑλληνικῶν ἠρωμάτων καὶ συμπερινοῦν, ἀλλ' ἠθέλησεν, δ' εὐγενὸς αὐτοῦς Οὐγγρὸς ἀπελθὼν. ὥπως καὶ διὰ χρηματικῆς προσφοράς, διακρινούσῃ τὴν πρὸς αὐτὴν ἑλληνικὴν ῥωμιάταια ἀγάπην αὐτοῦ καὶ ἀρωσίαν. Σέβαςος ἀμφάν-
τος ἐθνικῆς τιμῆς καὶ εὐγνωμοσύνης ἐποφείλειται εἰς τὸν ἐξῆγον καὶ ὡσαν τοῦτον ἀνδρᾶν.

ITALIA.

Τὴ κόμηται, προαλείπονται εἰς τὴν προεχρὴ ἐκλογὴν πάλιν καὶ ἐξέως, ἤδη δ' οἱ ἀπεκρίνετο τοῖς πολιτικοῖς ἀνδράσι θετικῶς καὶ προφορικῶς ἡ ἐγγράφως καὶ τὰ προγράμματα των. Ὁ ὑπαρχεὺς τοῦ ὀρίστου Ἐπαρχίᾳς ἐκείνης ἐν Ἰταλίᾳ, ἀναθροὺν ὑπὲρ τοῦ υποῦρου ἰολήτης, ὁπερ, ὡς εἶπεν, ἔνθεν διτ, ὅπως ἐναθροὺν τὴν χῶ νιν, δὲν πρέπει να φαίνεται δινηκεῖς φοβόμενον περὶ τῆς ἐπαρῆς ὁποῖον ἀνεπαρξέει κατὰ τὴν ἑξῆς τὴν οικονομίαν ἐν τῇ στρατιωτικῇ προποσίτῳ. Ὁ Ἐκπαιδευτικὸς (ἀνεθροὺς) τὴν ἀμνηστὴν δύμιν τῆς πατρίδος ἄνωστον τὴν διηκεῖν ἐποπτεῖται τὸν ἄλλον κρατῶν, θὰ ἐπαρῆται ἀπορρῶν θῆκα καὶ ἐργλῳα. Ἡ Ἰταλία θέλει νὰ τήρῃ τὴν συνδικαίῳν, ἀλλὰ δὲν ἤρκεται νὰ ὀρεῖται εἰς τὸ γενερόνον ἀγγλικὸν ἔθνος καὶ εἰς τὴν Γαλλίαν, ἥτις παρέρχεν αὐτῇ ἀντὶ τῆς ἀνελήτῃς κατὰ τὸν ὑπὲρ ἀνεαθροὺς ἀνῶν. Ὁ πρῶν ὁποπτεῖται καὶ νῦν ἡγέτης τῆς ἀντιπολίτευσεως Ῥουδὺς ἀπῆρθεν ἐς τοὺς ἐκλογὰς τοῦ γράμῳ, ἐν ᾧ ὑποσχετῆται τὴν ἐπαρῆσιν αὐτοῦ τοῖς πολιτικοῖς. Ὁ γνν προσοχὴν ἡμῶν (λέγει) ἐπαρῆμαι κυρίως πρὸς τὴν οικονομικὴν ἑτήρηκα. Πρὸς ἐκδουλκν τῆς λύσεως αὐτῇ, ἐπαρῆμαι ἐν Ἀρρὶχὶ πολιτικὴν εἰσεῖς καὶ περικλῆς, ἀνεῖσαι τὴν ἰατὴν συμμαχίαν, συνδικαίῳζαι τὴν τῆς ἐπαρῆς συνθήκας. Τον ἀνταρῆκα τῆς τριπλῆς συμμαχίας ἐπαρῆται αὐτὰ τὰ προγράμῳ, τῇ εὐθύς τὸν προέδρῳ τῆς Ἰταλίας ἀνεμολογεῖται νῦν καὶ ὑπὸ τὸν ὀπότερον ὑποσχετῶνται. Ὡς τιμὴ μου λογίζω δὲ καθεστῆται ἐκδικῶν κατὰ πρὸς τὴν Ῥωσσίαν σχέσεις καὶ συνετέλει, ὅπως διασκεδάσει ἐν Γαλλίᾳ αἱ ὑποκαίαι, αἱ κωλύσεις τὴν ἐγῆρῳν πλῆν πρὸς τὴν μετὰ ἐκεῖνο ἔθνος. Ὁ ἡγέτης τῆς εἰςκαπῆτῆς ἀρῆσεως καὶ τῆς ὑποσχετῆς τὴν ἐκδουλκν ὑπὸ τὸν Κρίστην Φέρτης, ἀνεῖσαι, Φορλίη, ἐγγῆται τὸν οικονομικὸν πρόγρῳμῳ τὸν ἐνεῖσαι ὑποσχετῶν. Ἐνῶστον τὸν ἀλκμῳτικὸν κνέει φέρει ἡ ἀρῆσιμον ἀερίῳ (εἶπεν) ἰστέκῳς τὰ ἀνεῖσαι κατὰ Ἰταλίᾳ. Ἐν τῇ ἐνεῖσαι θέσει τῆς Εὐρώπης ἐν ἐμῇ ἐν ἀρῆσιμῇ μόνῃ ἡ Ἰταλία. Ἀλλ' ἀρῶ λῆξαι αἱ συμμαχίαι συνθήκας, τὰ ἀνεῖσαι ἀπῶστον ἐλευθερίαν περὶ τὴν ἐκδουλκν τὸν προεπότερας ὀδοῦ.

Ο Στήριγμα επιστέλλει εις Ρώμης εις τον «Χρόνον» «Σήμερον
 ήρα παρ Κρησός έπιστολήν, ού καίτοις γνώσκω τάς σχέσεις προς
 άπαντας άσφαλή κινήματα, αι τάς διακυβεύσεις επί της γενεθλίου
 ήφου από επτά και έκουν έτών, έπιστολήν, ής το έξής αποτίμα-
 να συνάγει προς τάς ένταπειάς, δε ερρηματικά ές άλλων πάλιν».
 Οί «Έλληνες θέλουν, ής ή έννομή ή Κρήτη προς την Έλλάδα, ής
 ή μέν υποταξαμένη εις τον άρχοντα αυτής δύναται. Μέλλον όρον
 έν παραδοχόντα. Έκ της τελευταίας διαγωγής της ελληνικής κυ-
 νηρέσεως ή Κρήτης φέρονται την πεποιθίν ότι ή ευμάρεια των δέν
 εξαρτάται ές της Έλλάδος, ούτε ές της προς την Έλλάδα έννώσεως,
 έν πειθοντά όμηματα περισσότερο, ότι δέν θα επηρεάσεται ή μεγα-
 λή δύναμις. Ίσως δε καί ή διαγωγή της ελληνικής κυβερνήσεως
 χειρόν όσοντα να βιάση τους Κρητάς να ζητήσουν έτεραν ένσηκη

παραστάται. Ἐν τούτῳ πράγματι ἐπιθυμῶ, νομίζω ὅτι εὖγε τοῦ πο-
νημένου. Πολλοὶ τῶν νοσηλευσάτων Κορινθίων ἀπέβησαν τὴν ἐπὶ τῇ
ν. Ἑλλάδι ἐλπίδα. Ὅπου, εἶπα, καὶ εἰς οὓς ὀλίγους μὲ εἶπον· ἀπέ-
κλεισε ν' ἀπὸλαττω τὴν κατὰ σῶμα. Ἄς ἔλημι μὲ εὐφραίνει
νῦν καὶ νὰ μὴ σῶγῃ! Δὲν ἔμπροσθεν νὰ υποφέρωμαι πλείονερον
ν. Ἑλλάδι πολιτεύσας πρὸς ἡμᾶς, οὐχὶ ὡς μήτηρ, ἀλλ' ὡς κακὴ
μακρυχρὺν. Τὴν ἀντίστασιν τῶν γεραιῶν τούτων συντάξωμεν εἰς τὴν
φιλήν· ἀφ' ὧν καὶ εἰς τὸν ὅρον τῶν ἐπιχευμένων ὑπὲρ τῶν ἰδεῶν, αἱ ἐξ-
θετοῦμεν ἐν τοῖς ἔμπροσθεν. Μόνη ἡ παρά Κορινθίου διακτύπος τοιαύτης
γνώσεως, καὶ δυστυχῶς δὲν εἶναι γινώσκω μακροχρόνιος, ἀρκεῖ, ὅπως δι-
καλολογηθῇ τὴν κραυγὴν τοῦ κινήσου, ἢ ἐξορκισμέν.

GERMANIA.

«Τὸν πῦν ἐκρήμηνον ἐγόραζεν διὰ τὸ νέος ἐν Βερβόλιν προεβούτῃ τῆς Αὐστρίας Σαγιέντης. Οὐγγίρος διπλωμάτης, εἰς δὲ ἐπιφυλάττεται μέγα μέλλον, ἔλαβε παρὰ τῆς κυβερνήσεώς του τὴν ἐντολήν να ἐπὶ τῶν γενοιστάων παρὰ τῆς Γερμανίας ὑποστηρίξῃ ὑπὲρ τῆς αὐστριακῆς πολιτικῆς ἐπὶ τῇ χειρονομίᾳ τοῦ Αἰλμου. Ἀλλὰ ὁ βερβόλινος ἱσχυρὸς μὲν ἀποσιδεῖσθαι κατὰ πάσης τοιαύτης ἀποστολῆς, «Ὁ Γερμανικὸς (γράφει) πρέπει μὲν πιστῶς τῇ συνήθειᾳ, δὲν παρεκκλίνει δὲ μὲν τῶν μεγάλων ἀρχῶν. Δὲ ἐχόραζεν ὁ Βίσμαρκ, καὶ οὐδαμῶς νομίσει εὐαγγεῖον ὑπόκειναι να ὑποστηρίξῃ ἰδιαιτέρα αὐστριακὰ συμφέροντα ἐπὶ τῇ βαλκανικῇ χειρονομίᾳ». Ἀλλ' ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν δῆλωση ταύτην, ἀργέλλεται ἀλλοθεν ἐν τῷ πρῆγμα Ὁ Ρόδολφ, ὁ νέος προεβούτης τῆς Αὐστρίας παρὰ τῇ Πύλῃ, κατὰ τὴν ἀπαράβην του εἰς Κιαντανουπόλιν διήλθε παρ' ἑνὶ τῶν ἐρρωματιῶν διὰ Βιέννης, εὖτα ἐξενέκτο τότε ὁ αὐτοκράτωρ Ρωσσίας, καὶ διεστέλλει παρ' αὐτοῦ να παρέχῃ ἐρρωματιστέρων ὑποστηρίξειν εἰς τὴν ἐν Ἀντιχθὲ πολιτικῇ τῆς Αὐστρίας.

Ὁ πρεσβύτερος υἱὸς τοῦ δουλὸς τοῦ Ἐδμβούργου Ἀλφρέδος, ὅς τις, ὡς γνωστὸν, εἶναι ὁ δίδυχος τοῦ ἀπαιδὸς δουλὸς τοῦ Κοβούργου, ἐνηλικιωθεὶς πρὸ μικροῦ, κατετάχθη ὡς ἀξιωματικὸς εἰς τὸ πρῶτον σύνταγμα τῶν ἐπιλέκτων τῆς πρωσσικῆς φρουρᾶς, ἐδρεῦον ἐν Πότσδαμ.

Ἦ Ἄρ' οὗτο Φορκαροπούλου, ἀνεκράτου ἡγεμόνα, ὁ
 ἔβησαν τοῦ Δεῦρο, ὅς καὶ τὴν τρυφαιμένην κατὰ τὴν ἑλλὰδι εὐαγροῦ,
 προσέβηεν· «Βεῖοις πιστάς τ' ἦ· Βαλδὸς ὑμεῖς ἀντιπρόχους
 ἐπ' ἐξορίῳ δ' αἰσίσταται ἡ οικονομία βέσις. Οἱ τιμαὶ αὐτὴν τρι-
 νοποστοῦσαν καὶ τὴν δαλφινισσῶσαν ἀναρῶσαν ἀλλήλους, αἱ δὲ δημο-
 γρατικαὶ σὺν ἡρώδεσσι ἀποδυνάστευσαν καὶ τοὺς μὲν καὶ τοὺς δὲ ἀπορρί-
 πτηνῶς. Ἐὰν διευκρινισθῇ κατὰ πόσον αἱ ὑπάρχουσαι πρόδοσι ἐπα-
 ρουσι εἰς τὰς βαρβάρων καὶ τίνες Ἄλαιοι πόροι δύνανται· να εὐρεθῶσι, ὅ
 πορρὴν ὄρελοι αὐτῇ ἡ χώρα, δὲ ὀρελῆται καὶ καὶ τὰ ἐν ἀπερριμῶ-
 νει κεφάλαια, ἀκοί καὶ μὴ γὰρ κατὰ τῆς ἐρευνῆς, ἄπλους καὶ
 ἄνοιον ποσὶν διευκολυνθῇ ἡ συνομιλοῦσά τ' ἔναι βανελί. Ἀσπάζεσθαι
 μὲν μέχρι τοῦδε ἐν τῇ πενιμίᾳ καὶ πρὸς τὴν σκοπὴν ἀνάβει τὴν
 τευκρινισσάν ταυτὴν ἀντιπρόχους τῆς ἀγγλικῆς κυβερνήσεως.»

Ὅλγαι παρήλθον εβδομάδες, ἀρ' οὗτο ἡ Γερμανία ἀνώλεσε ἐνα
ὕψος φρίκτου αὐτῆς νομολόγων καὶ δικαιολόγων, καὶ ἤχη θρηνεῖ ἐτέραν
ὕψος δένδρην ἀπώλειαν. Ὁ κλεινὸς καὶ θαυμάσιος τὸν ἐν Δελφῶν
ἐπιστάτην, Κινδοσὶ ἀπέθανε προχθὲς ἐν ἡλικίᾳ εβδομήκοντα καὶ πέντε
τῶν. Τὸ φρίκτου τὸν σύγγραμμά των τοῦ Βινδοσὶ ἐστὶν τὸ περὶ Παν-
κτίων, ὅπερ ἐξήκει· ἡ ἐπὶ ταῖς ἐξεδούλῃ μέχρι τοῦδε, καὶ εἶναι ἀληθὲς
σημῆμα τῆς γερμανικῆς νοικῆς ἐπιστήμης.

Ἡ πολιτικὸν θεμελιώδες, ἡ «Ἀθῶναϊον Πολίτευσις» τοῦ Ἀριστοτέλους, παρέρχεται εἰσὶν εἰς τοὺς πλείστους τῶν φιλολόγων ἀφορμὴν πολλῶν καὶ πεινῶτων ζητήσεων, καὶ ἀβυσσῶν. Οἱ ἱσχυριζόμενοι, ὅτι ἡ βασιλεία τῶν ἑλλήνων γραμματικῶν εὖθις ὁδηγῶν ἐν Εὐρώπῃ θένον καὶ ἐμολογούμενον σήμερον εἰς οὐδέποτε ἄλλοτε οὐδὲν ἱστορικὸν ἢ φιλολογικὸν ἢ στατιστικὸν σὺνταγμα ἐπηγενέως ἐκ τῆς πολιτείας τῶν γεγραμμένων, ἀποστήρην καὶ τῆς κατὰ τὴν κινήσιν ἐξουσίαν καὶ ἡλίκην τοῦ πρὸ δύο αἰώνων πρὸς τὰς ἐφεξῆς ἀριστοτελικῶν σὺνταγμάτων. Αἱ γενόμεναι μέχρι τοῦδε ἀδύσθηται δὲ εἶναι πολλὰ, ἀλλὰ τὰ κριτικὰ περὶ τοῦτον φροντιστήριον ἔτι ἀπερὶ, οὐδὲ παρέρχεται ἑξῆς, ἀλλ' ἦν καὶ ἡ δημοσιεύσις ἐκείνη ἢ ῥαγιστὰ πραγματικὰ περὶ τοῦ θεῖου κεφαλαίου καὶ τοῦ θεῖου κορυφῆς τῆς Ἀθῶναϊον Πολιτείας. Ἐπὶ πάντι τὰ ἀριστοτελικὸν ἔργον ἐκ ἐμπροσθοῦς ἄριστα ὑπὸ τῶν γεγραμνῶν φιλολόγων καὶ κριτικῶν πρὸς ἐκείνην διαφωτιστὴν τῆς φιλολογίας καὶ ἱστορίας τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων, καὶ ἰδίως τῶν Ἀθῶναϊον. Ὁ κατήχητος Κ. Μεξέρ, ὁ δόκιμος τοῦ ἀπολυμένου καὶ ἀδυνάτου τοῦ Κρατοῦ ἐκδότης, διέλαβεν ἐσχάτως ἐπιτροπὴν ἐν μακρῇ καὶ οὕτω συνταχθεῖσιν πραγματικῇ περὶ τῶν κυριωτέρων ἔργων, ὃν ἐγένετο πρόεδρος ἡ Ἀθῶναϊον Πολίτευσις· ἀπαρτίθη καὶ αἱ πραγματικαὶ μετὰ πολλῆς κρίσεως καὶ ἐκ τῶν ἀριστοτελικῶν ὁδηγημάτων ἐκ ἀγαθῇ τῆς ἀρχαιολογίας ἐξαχθέντι πορίσματι. Πάν ἐτι, ἐντέθειν συμβαλλόντες εἰς ἀπεκρίσιν καὶ πλουτισμὸν τῶν περὶ τοῦ ἀπολυτοῦ δικαίου παραδόσεων, εἰρήνην, συντηγὰς ἐπιμελῶς συνοφθαλμίας καθήκοντες ἄλλως· πάν ἐτι, ἐκ τῆς («Ἀθῶναϊον Πολίτευσις») συνέχευσι, πρὸς κατανοήσιν τῆς θεῖας ἀτέλεις καὶ πλημμελούς γνωστοποίησις ἀριστοτελείας τοῦ Ἀράκωνος, διελυκέναν ἐσχάτως ὁ ἐν Κιέτῳ κατήχητος συστάς. Πρὸς τοιαύτας, ὁ καθήκοντος Ἀλφρέδος Μύλλερ, συνέχευσι καὶ ἀνέμεινε πάντα τὰ χωρία, δὲ τεινόντες εἰς συμπληρωμὴν τῶν περὶ τῶν ἀρχαίων θεάτρον θεωρῶν· διότι, αὐτὸς περὶ τοῖς ἄλλοις μανθάνοντες τοῖς πρώτοις τῶν ἐκ εἰσηγήσεων τοῦ θεωρητοῦ ὑπέρθεσι οὐχὶ ὁ Περί τῆς ἀλλ' ὁ πραγματικῆς Ἀθῶναϊον. Ὅσα ἀρρηγίστα περὶ τοῦ Θεμιοκλέους ὁ Ἀριστοτέλης ἀναπτέσσων ἄρτιν πάντα τὰ μέγιστά τοῦδε νοητικὰ διόδομα, προεκάλειν δὲ ἐκπλήξῃ τοσοῦτον ἱσχυρῶν, ὥστε, ἀπὸ πάσης τῆς μέγιστο τοῦδε γενομένης κατὰ τὴν ἐξουσίαν, ἀπὲρ ἀδύνατον νὰ ἐξευρεθῇ ἡς τρόπος πρὸς διαλλαγὴν τῆς ἀριστοτελείας καὶ τῆς συνήθους χρονολογίας. Ἀλλ' ἡ «Ἀθῶναϊον Πολίτευσις» περιέχει ὡς οὐδέποτε πολυτιμὴν νόστιμην τῆς τῶν τοπογραφίας τῶν ἀρχαίων Ἀθῶνων, ὅσας δὲ τὰς νύξεις οὐχὶ πρὸ μικροῦ διερωτῶν ὁ καθήκοντος Βάξελος, ὁ κλεινὸς συγγραφεὺς τοῦ περὶ τῶν Ἀθῶνων διδακτοῦ συγγραμματος. Οὕτω λοιπὸν τὰ ἀριστοτελικῶν σὺνταγμα ἀπεδείχθη ἀληθὲς πλείστον, ἀπὸ τοῦ ἐξευρήσθησαν ἦν πολλὰ καὶ διάφορα τιμαλρεῖς πέλας, μέλλουσι νὰ χρησιμεύουσιν εἰς τὴν συμπλήρωσιν, τελείωσιν καὶ νὰ καθωρτίωνται τοῦ ἀπαρμυλλῶ ὁμοκυρτοῦ, ὅπου ἀνήγειραν αἱ ἀμυδρὲς χεῖρες τῶν ἀρχαίων Ἀθῶναϊον. Ἀλλὰ ζητεῖται καὶ ἐν ἀδύνατον Σωτηρίσθῃ ἡ τοῦ τῶν τοιαύτων θαυμαστῆς τοῦ πολιτισμοῦ τῶν Ἀθῶνων, ὅσας υποτασσέται ἐκ τῆς παρόντος σὺνταγμῆς; Καὶ περὶ τοῦτο, αἱ γνώμαι κατὰ τὴν διχα. Ἐννοεῖ τῶν Γερμανῶν φιλολόγων, σπριμμένοι εἰς δια γράσει ὁ Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς «Πολιτικῶν» περὶ τὸν ἀπελευσμένον ἐν γένει, διαικτείνοντι οὐχὶ ἀλόγως ἐκ τοῦ μέγας φιλόσοφου ὁ κεκρυμμένον πολέμιος τῆς δημοκρατίας· ἄλλοι δὲ ἐναντίας, ὁρμώμενοι ἐκ τῶν γεγραμμένων ἐν τῇ «Ἀθῶναϊον Πολίτευσι» ὑποστήριζοντες ὅτι ὁ Ἀριστοτέλης φερεται ἐν ἡμέτῃ ἀντιδημοκρατικῇ. Ἡ ἱστορία καὶ προσηνὲς, οὐκ αὖτις δὲ ἀρεταὶ δια τῶν ἱσχυρισμῶν, ἐκ ἐξήρην καθήκοντες Κιέσι, δὲ ὅθεν ὁ Ἀριστοτέλης πορεύεται (καὶ δείξῃ μετὰ τῆς ἀπεκρίσεως ὅτι τῇ ἐν ἡ μοναρχίᾳ ἡ τοῦ πολιτισμοῦ ἀσχυρίσθῃ τῶν Ἀθῶν κριτικῶν, ἀνταρθεῖται καὶ τελεσφορώτερον τῆς δημοκρατίας). Ἐκ τῶν καθῶρ ὁ ἀναγνώστης εἰς οἷα καὶ ὅσα προβλήματα παρέχει ἐνδόμοι ἡ «Ἀθῶναϊον Πολίτευσις» ἦτις, κατὰ πολλὰς καὶ πομπὰς διελυκέναι καὶ χρησιμοποίησις, φαίνεται ὥστε περιελκεί εἰσὶν καὶ ἄλλα ἀνεπὶροστα τιμαλρεῖα.

Εἶναι γνωστὸν μετ' ἀπόσης θερμῆς ζητήσεως παρὰ πολλῶν ὁ παριστῶν τὴν διδασκαλίαν τῶν πλατωνικῶν γραμμάτων. Τοῦ κύριον ἐπίσημον τὸν πολεμικὸν τοῦ ἀρχαίου κλασσικοῦ ἐστὶν εἶναι διὰ τὴν ἑλληνικὴν ῥωμαϊκὰν γράμματα ἀπορίσκειν ἡμεῖςον περιστάς· διὰ δὲ ὠρεῖτο ὅτι τῶν τινῶν, ἃ ὠρεῖται αὐτῶν εἶναι ἡσῖστα σύμμετρος πρὸς τοὺς καταλαμβανόμενος πρὸς μαθεῖν καὶ ἐκμαθεῖν αὐτῶν πόνους. Ἀντὶ τοῦ Ὅρου καὶ τοῦ Οὐερηλικῶν, ὧν τὰ ἐπὶ δύναται· ἐν ἀνεργητικῇ πᾶσι τῇ ποικιλίᾳ μετατρέπονται, οἱ νέοι πρέπει νὰ προτιμῶσιν ἄλλας διωλεῖσθαι σπουδὰς, λόγῳ χάριν τῇ μαθηματικῇ καὶ τῇ φυσικῇ ἐπιστήμᾳ. Εἶναι ἄξιον προσέτισης εἶναι καὶ αὐτοὶ οἱ κορυφαῖοι τῆς ἀντιστατικῆς κινήσεως ἐξάρουσι μὲν τὸν ἀνθρωποστικὸν χαρακτῆρα τῆς φιλοσοφίας, ἀλλ' οὐδὲν ἥστων διεισθενοῖται διὰ ἡ περὶ τοὺς παλαιῶν Ἑλλήνων καὶ Ῥωμαίων ποιητῶν καὶ συγγραφεῖς σπουδὴ εἶναι πικρὸν χρόνον ἀνάγκη· διότι οἱ νέοι, οἱ ἐν τοῖς ἡμερικῶσι καὶ παριστῶσιν διδάσκοντες τὰ ἑλληνικὰ καὶ λατινικὰ γράμματα, οὐδὲν εἰς ἐνθυμῶσιν οὐτε περὶ τῆς ἑλληνικῆς καὶ λατινικῆς γραμματικῆς ἐπερὶ τοῦ λεκτικοῦ χαρακτῆρος τοῦ διανοῦ καὶ διανοῦ ἀρχαίου συγγράμματος. Ὁ νέος πρότερος τὸν ἐν Βερολίῳ Πανεπιστήμιον, ὁ ἀλλήθης τῆς τῆς παθολογικῆς ἐπιστήμης, Φιλοζῶν, ἀμνημονεύσας ἐν τῷ πρόσθεν εἰσηγηρικῷ αὐτοῦ λόγῳ μετὰ προακρῶς χαρὰς τὴν ὁσμῆρα ἐπιπαινεῖν περιστολὴν εἰς τὴν διδασκαλίαν τῆς ἑλληνικῆς καὶ λατινικῆς γλώσσας. Οὐδὲν ἐπιτηδεύειν (εἶπε) πρὸς διαίτησιν τῆς ἀληθῆς φιλομαθῆς πρὸς τὴν μελέτην τῆς ιστορίας τῆς φυσικῆς. Ἐν τοῖς νεώτεροις σχολείοις τοῦ μαθητικῶν τῶν ἀρχαίων γλωσσῶν εἶπε καὶ συγγραφεῖς μερὶς τοῦ λέοντος· καὶ ἐνὶ μὲν πρόβλημα διολογῶν καὶ συστημάτων διὰ τὴν μαθητικὴν ἐκείνου ἀπεφάνη διεργαστικῶν καὶ ἐπὶ τῶν χρόνῳ εἰς τὴν πεπολιτισμένην Ἑυρώπην, ἀποδείχθη ἐν κοινῇ μαθητικῇ πνευματικῇ μαρτυρίᾳ καὶ συγγραφεῖς. Ἀλλὰ σήμερον τὰ πρῶτα ἔχουσι πᾶν ἄλλως· αἱ ἐθνικαὶ γλώσσαι τῶν ευρωπαϊκῶν λαῶν, αἱ τοὺς παρηγορητικῶν, προσέλαβον τὴν τὴν φυσικῇ αὐτῶν διδασκαλίαν καὶ θέν ἀνεύονται πλέον νὰ ἦναι ἄπαια θεραπευτικῶν τῶν ἀρχαίων γραμμάτων ἰδιωτικῶν. Πρὸς μαθητικὴν πείθειν δὲν ὑπολαμβάνονται πλέον ἀρκούντων ἐπιτοκῶν προτίσας τοῦ νοῦ ἀνεπιτοκῶν, οἷος χρῆσι· ἐπὶ τῇ φιλομαθῆς νεότητι. Θεμελίαι αὐτοτέλες ἀνεπιτοκῶν εἶναι νῦν καὶ εἴδη τοῦ ἐπιστήμῳ, ὧν αἱ μέθοδοι εἶναι τοσοῦτον προσημνῶν, ὅς ἐπαρκοῦσι πληρῆστα εἰς πᾶσαν ἐπιστήμην καὶ σπουδᾶν ἀξίωσιν. Ἐπιστήμῳ αὗται εἶναι αἱ φυσικαὶ, ἡ φιλοσοφία, καὶ τὰ μαθηματικὰ. εἰς αἱ κλασσικαὶ γλώσσαι ἀδυνατοῦσι νὰ πρῶξωσι, τοῦτο δύναται νὰ ἀρθῇ ἡ χρυσὴ τῆς τῶν μαθηματικῶν, τῶν φυσικῶν ἐπιστήμῳ καὶ φιλοσοφίας, πρὸν ὑπάρχει κεκρημνισμένος σῶμας ὁ ἐπὶ τοῖς ποταμοῖς. Το Πανεπιστήμιον εἶναι οὐ μόνον μαθητῶν ἀλλὰ καὶ ἐρευνῶν

ΤΕΡΓΕΣΤΗ 1892.	Λονδίνου αΙ 10 λ. ς. ἐν ὄψεϊ.	Γαλλίας τῇ 100 ἡρ. ἐν ὄψεϊ.	Εἰς ἀπάραιγμα.
22 Ὀκτωβρ.	119.45 — 119.90	47.40 — 47.60	9.51 — 9.5
24 »	119.50 — 119.90	47.40 — 47.60	9.51 — 9.5
25 »	119.50 — 119.90	47.35 — 47.65	9.52 — 9.5
26 »	119.50 — 119.90	47.45 — 47.60	9.52 — 9.5
27 »	119.45 — 119.90	47.50 — 47.60	9.52 — 9.5
28 »	119.45 — 119.90	47.40 — 47.60	9.51 — 9.5